

LOUŇOVICKÝ zpravodaj

1/2018

Vydává Obecní úřad Louňovice • duben 2018

SLOVO ÚVODEM

Vážení spoluobčané, milí Louňováci!

Jak jsem již zmiňoval v minulém zpravodaji, v letošním roce nás čekají mnohá výročí. Tím hlavním je 100 let od založení republiky. Při významných výročích se hojně sázely stromy a ani Louňovice nebyly výjimkou. Rádi bychom tuto tradici v naší obci dodrželi i v letošním roce. Zdá se mi příhodné, aby sami obyvatelé navrhli místo, kam bychom strom republiky mohli společně vysadit. Na Vaše návrhy čekáme na e-mailu starosta@lounovice.cz do 30. června.

20. května proběhnou oslavy 150. výročí položení základního kamene Národního divadla v Praze. Tento hlavní základní kámen, kde jsou uloženy zakládací listiny, byl vylomen u nás v lomu Kaménka. Na oslavu jsou oficiálně pozváni i zástupci naší obce a o jejím průběhu přineseme zprávu v příštím čísle.

Neméně důležitou letošní událostí jsou komunální volby, které budou sice až na podzim, ale již teď je třeba najít vhodné kandidáty, kteří by chtěli své obci věnovat čas a úsilí a měnit ji k lepšímu. Obracím se proto na Vás, na Louňováky, abyste zvážili svou případnou kandidaturu na člena obecního zastupitelstva.

Příroda se již definitivně probudila ze zimního spánku a práce na zahrádkách zaměstnává mnohé z nás. Při úklidu a obhospodařování svých zahrad a zahrádek Vás prosím, abyste věnovali pozornost i nejbližšímu okolí před Vaším plotem. Přispějete tím ke zvelebení celé obce, za což Vám velmi děkuji a přeji krásné dny.

Josef Řehák – Váš starosta

INFORMACE OBECNÍHO ÚŘADU

Zápis z jednání zastupitelů OBCE LOUŇOVICE od 20. 11. 2017 do 26. 2. 2018

Starosta informoval:

- O svazkové základní škole:
LOŠBATES, dobrovolný svazek obcí – obec Babice zaslala oznámení o vystoupení obce Babice ze svazku obcí a o ukončení členství. Dne 5. 12. 2017 proběhne Sněm delegátů svazku LOŠBATES, kde se mimo jiné bude schvalovat soutěžní zadání a podmínky architektonické soutěže o návrh svazkové základní školy. Dále se bude schvalovat Příkazní smlouva mezi LOŠBATES, dobrovolným svazkem obcí a firmou MOBA office, s. r. o. Předmětem této smlouvy je závazek firmy k poskytnutí služeb ve věci organizace a administrace soutěže o návrh („SoN“) dle § 143 odst. 2 zákona č. 134/2016 Sb. a administraci nadlimitní veřejné zakázky v jednacím řízení bez uveřejnění („JŘBU“) v souladu s § 65 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek („ZZVZ“), s názvem „Svazková základní škola dobrovolného svazku obcí LOŠBATES – soutěž o návrh a navazující JŘBU na zpracování projektové dokumentace, inženýrskou činnost, autorský dozor“.
Byla vyhlášena architektonická soutěž na projektanta svazkové základní školy. Termín odevzdání architektonické studie je 28. 3. 2018. Bližší informace jsou uveřejněny na www.losbates.cz.
- O výsledku kontroly a inspekční zprávě České školní inspekce v Mateřské škole Louňovice. Při provedené kontrole nebyly zjištěny žádné chyby ani nedostatky a inspekční zpráva hodnotí mateřskou školu velmi pozitivně.
- O kontrole provedené Hasičským záchranným sborem středočeského kraje v mezích jeho působnosti podle § 33 zákona č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon), ve znění pozdějších předpisů, a v souladu se zákonem č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád). Výsledek kontroly – obec plní úkoly uvedené v krizovém zákoně.
- O druhém neúspěšném výběrovém řízení na svozovou firmu – Veřejná zakázka „Sběr, přeprava a odstraňování odpadu – sdružení Struhařov“, neboť se nepřihlásil žádný zájemce.
- O pozvání na oslavy 150. výročí položení základního kamene Národního divadla v Praze.

Zastupitelé odsouhlasili:

- Rozpočtové opatření č. 9/2017, 10/2017, 11/2017, 1/2018
- Provedení inventarizace za rok 2017.
- Inventarizační zprávu o majetku obce Louňovice za rok 2017.
- Rozpočet na rok 2018.
- Smlouvu o budoucí smlouvě o zřízení věcného břemene uzavřenou mezi obcí Louňovice a ČEZ Distribuce, a.s. na uložení zemního kabelového vedení NN v pozemku p. č. 58/33.
- Smlouvu o zřízení služebnosti na uložení podzemního komunikačního vedení v pozemku p. č. 474 a p. č. 476/2 v k. ú. Louňovice, v majetku obce Louňovice, uzavřenou mezi Českou telekomunikační infrastrukturou a. s. a obcí Louňovice.

- Smlouvu o budoucí smlouvě o zřízení věcného břemene na uložení kabelu NN a smlouvu o právu provést stavbu č. IP-12-6012686/VB/1 – pozemek p. č. 83/15 v k. ú. Louňovice, ve vlastnictví obce Louňovice, uzavřenou mezi ČEZ Distribuce a. s. a obcí Louňovice.
- Smlouvu o zřízení služebnosti uzavřenou mezi obcí Louňovice a Českou telekomunikační infrastrukturou a. s. na uložení podzemního komunikačního vedení pod označením 16010-041837, Louňovice, Ke Kaménce čp. 185, komunikační přípojka, v pozemku p. č. 490/1 v k. ú. a obci Louňovice, pozemku v majetku obce Louňovice.
- Smlouvu o zřízení věcného břemene uzavřené mezi obcí Louňovice a GasNet, s. r. o., č. 7700100012_1/VB na uložení plynárenského zařízení v pozemcích p. č. 218/14 a 474 v k. ú. a obci Louňovice, pozemky v majetku obce Louňovice.
- Smlouvu mezi obcí Louňovice a spolkem Mukařovsko, z. s. o bezúplatném převodu cedulí a herních prvků Kamenické stezky na územní obce Louňovice do majetku obce Louňovice. Jedná se o převod dvou cedulí (zastavení), jedné trojhrazdy a lavičky.
- Prodloužení nájemních smluv u bytů v čp. 163.
- Zastupitelé odsouhlasili kupní smlouvu uzavřenou mezi obcí Louňovice a Martinem Plajnerem a Kristýnou Plajnerovou na koupi pozemku p. č. 218/86 o výměře 65 m² v k. ú. Louňovice do majetku obce Louňovice za účelem rozšíření komunikace v ulici Soví.
- Obecně závaznou vyhlášku č. 1/2017, kterou se stanoví poplatek za komunální odpad na území obce Louňovice. Obec Louňovice obdržela od Ministerstva vnitra ČR posouzení obecně závazné vyhlášky č. 1/2017. Obecně závazná vyhláška č. 1/2017, kterou se stanoví poplatek za komunální odpad na území obce Louňovice, nebyla shledána v rozporu se zákonem.
- Zastupitelé odsouhlasili, že výše vodného a stočného pro rok 2018 se nebude měnit a zůstane ve stejné výši jako v roce 2017 tj. vodné ve výši 37,37 Kč bez DPH, tedy 42,97 Kč vč. DPH, stočné ve výši 32,80 Kč, tedy 37,72 Kč vč. DPH.
- Zastupitelé odsouhlasili, že výše vody předané a převzaté pro rok 2018 se nebude měnit a zůstane ve stejné výši jako v roce 2017, tj. voda předaná ve výši 39,25 Kč, tedy 45,13 Kč vč. DPH, voda převzatá ve výši 27,19 Kč, tedy 31,27 Kč vč. DPH.
- Darovací smlouvu uzavřenou mezi obcí Louňovice a terapeutickým centrem Modré dveře. Obec poskytne Terapeutickému centru finanční dar ve výši 15.000 Kč.
- Poskytnutí finančního příspěvku Sboru dobrovolných hasičů Tehovec na VI. Mezinárodní setkání hasičské mládeže ve výši 30.000 Kč.
- Poskytnutí finančního příspěvku Českému svazu ochránců přírody, základní organizaci ve Vlašimi ve výši 6.000 Kč.
- Darovací smlouvu uzavřenou mezi Honebním společenstvem Světice a obcí Louňovice. Jedná se o finanční dar obci Louňovice.
- Prohlášení o geometrickém a polohovém určení pozemků:

Vlastníci nebo oprávnění z odvozených práv – Ministerstvo školství mládeže a tělovýchovy, (vlastník p. č. 65/1 v k. ú. Louňovice, p. č. 65/7, 65/8 v k. ú. Vyžlovka), Česká zemědělská univerzita v Praze (vlastník pozemků p. č. 65/6 v k. ú. Louňovice, p. č. 408, 459/1, 502/2 v k. ú. Vyžlovka) a Obec Louňovice (vlastník pozemku p. č. 502/1 v k. ú. Louňovice) prohlašují, že geometrické a polohové určení výše uvedených pozemků evidované v katastru nemovitostí je chybné. Dále prohlašují, že správné geometrické a polohové určení je vyznačeno ve společném geometrickém plánu č. 758-36/2017 v k. ú. Vyžlovka a č. 1197-36/2017 v k. ú. Louňovice, a že hranice tak, jak jsou v tomto geometrickém plánu vyznačeny, nebyly měněny, nejsou sporné ani nebyly zpochybněny.

- Zadání zpracování studie proveditelnosti revitalizace Louňovického a Jevanského potoka, a následně Smlouvu o dílo na zpracování studie proveditelnosti revitalizace Louňovického a Jevanského potoka uzavřenou mezi obcí Louňovice a firmou Envicons s. r. o.
- Uzavření Smlouvy o dílo uzavřené mezi LK Advisory s. r. o. a obcí Louňovice na zpracování žádosti o podporu z Operačního programu životní prostředí, prioritní osa „Ochrana a péče o přírodu a krajinu“, specifický cíl 4.3 „Posílit přirozené funkce krajiny“, aktivita 4. 3. 3. „Revitalizace a podpora samovolné renaturace vodních toků a niv, obnova ekostabilizačních funkcí vodních a na vodu vázaných ekosystémů“, výzva č. 108.
- Zastupitelé souhlasí s urychleným vypsáním nového výběrového řízení na svozovou firmu s mírnou úpravou zadávacích podmínek – limitních cen a délky tendru na jeden rok s možností jednoročního prodloužení. Zároveň souhlasí s účastí zástupce obce Louňovice v pracovní skupině, která bude řešit případný vznik nového subjektu založeného obcemi za účelem svozu, překládky a likvidaci odpadu na koncových zařízeních.
- Zadávací podmínky k novému výběrovému řízení „Svoz odpadu pro Region Jih“. Současně souhlasí s účastí starosty v pracovní skupině, která bude řešit v případě neúspěšného výběrového řízení vznik nového subjektu založeného obcemi za účelem svozu, překládky a likvidace odpadu na koncových zařízeních.
- Zadání zpracování studie revitalizace areálu Mateřské školy Louňovice – rozšíření školky o další třídu, rozšíření kuchyně a ostatního zázemí školky, řešení zahrady, příjezdové cesty a parkování. Bude oslovena firma Loca Plan, s. r. o.
- Složení komise pro otevírání a hodnocení nabídek výběrového řízení na projektanta akce „Rozšíření a intenzifikace čistírny odpadních vod v obci Louňovice“.
- Projednání změny ve složení kontrolního výboru.
- Z důvodu rezignace pana Josefa Maloty na funkci člena kontrolního výboru dochází ke změně ve složení výboru. Kontrolní výbor bude pracovat ve složení – Ivan Matys (předseda), Ondřej Holoubek (člen), Jan Šunka (člen).
- Z důvodu ukončení členství Ludmily Krchovové a Eleny Nimčové v komisi kulturní, školské a sociální dochází ke změně složení komise. Komise kulturní, školská a sociální bude pracovat ve složení – Martina Malinová (předseda), Petr Toman (člen), Ivana Hřebcová (člen), Marie Lískovcová (člen).
- Odměňování zastupitelů v návaznosti na nařízení vlády č. 318/2017 Sb.
- Změnu č. 1 Stanov Dobrovolného svazku obcí LOŠBATES změna spočívá:

- a) v počtu členů – obec Babice vystoupila ze svazku,
- b) ve lhůtě svolávání sněmu delegátů – ze 30 dnů na 7, důvodem je operativnost rozhodování.

Zastupitelé vzali na vědomí:

- Závěrečný účet svazku obcí Ladův kraj za rok 2016.
- Rozpočtové opatření č. 2/2018.
- Zprávu o výsledku přezkoumání hospodaření obce Louňovice za rok 2017 se závěrem, že při přezkoumání hospodaření obce Louňovice za rok 2017 podle § 2 a § 3 zákona č. 420/2004 Sb., o přezkoumávání hospodaření územních samosprávných celků a dobrovolných svazků obcí, ve znění pozdějších předpisů nebyly zjištěny chyby a nedostatky.

Zastupitelé projednali:

- Návrh rozpočtu na rok 2018.
- Stížnost Pavla Moravce (tři stížnosti z 6. 4. 2016, 15. 4. 2016, 20. 4. 2016 na nevyhovující obecní cesty, na neposekané obecní cesty a na hlínu, bláto), které již byly vyřešeny v přenesené působnosti. Na základě doporučení Ministerstva vnitra byly projednány v samostatné působnosti. Stížnosti byly projednány a jsou nedůvodné.
- Žádost Pavla Moravce, aby starosta a zastupitelé zabránili stavbě Lidlu na hranici Mukařova a Louňovic a žádosti o zlepšení informovanosti obyvatel. Dle informace obce Mukařov je zamýšlená výstavba Lidlu v souladu s územním plánem obce Mukařov. Pozemky pro stavbu ani s obcí Louňovice nesousedí, a proto není v možnostech obce Louňovice zamýšlené stavbě zabránit. Zastupitelé děkují za podnět ke zlepšení informovanosti obyvatel. Naproti tomu je také třeba, aby se obyvatelé aktivně o informace zajímali.
- Stížnosti Miroslavy Samcové na zhoršení dopravní situace na ulici Kutnohorská a stížnosti na nedostatečné projednání záměru výstavby spádové školy pro 4-5 obcí v katastru obce Louňovice v kontextu další výstavby – developerských projektů v obci (v Ječňovicích). Zastupitelé projednali výše uvedené stížnosti. Ke zhoršující se dopravní situaci opakovaně konstatují, že vyřešení dopravní situace na ulici Kutnohorská není v jejich kompetenci a o vyřešení stížnosti bude požádán Krajský úřad Středočeského kraje. Zastupitelé nesouhlasí s tvrzením o nedostatečné informovanosti o záměru výstavby svazkové základní školy. Informace jsou dostupné mj. na webových stránkách obce, na úřední desce a v Louňovickém zpravodaji. V současné době je vyhlášena architektonická soutěž na návrh architektonického řešení školy – termín odevzdání studií je 28. 3. 2018 (viz zápis ze zastupitelstva obce 18. 12. 2017).
- Stížnosti Pavla Moravce na stále se zhoršující dopravní situaci v Louňovicích, zejména na hlavní silnici Kutnohorská ze dne 1. 11. 2017. Jelikož se jedná o silnici I. třídy, byl požádán o vyřešení stížnosti Krajský úřad Středočeského kraje.

Různé:

- Na vánočním koncertě pořádaném Obcí Louňovice v mukařovském kostele 27. 12. 2017 bylo vybráno na dobrovolném vstupném 11.797 Kč. Zastupitelstvo rozhodlo o daru ve výši 4.203,- Kč. Finanční prostředky ve výši 16.000,- Kč budou předány farnosti Říčany na opravy mukařovského kostela.
- Rekonstrukce úpravny vody. Po předání stavby byla shromážděna veškerá vyjádření a proběhla kolaudace úpravny vody.

Upřesnění termínů likvidace odpadu pro Louňovice v roce 2018

(Platí i pro část Výžlovky)

Provozní doba „Shromaždiště odpadů“

(Shromaždiště odpadů – obcí stanovené sběrné místo čp. 360 - obecní garáž v ulici Ke Kaménce u fotbalového hřiště, kde občané mohou obsluhu odevzdat v určených termínech velkoobjemový odpad, komunální odpad v určených pytlích, pneumatiky osobních automobilů bez disků /1x ročně/, železný šrot, elektroodpad, nebezpečný odpad /2x ročně/, světelné zdroje, tonery, baterie a nově i jedlé tuky a oleje)

v sezóně (období od 1. 4. do 31. 10.)

St 17–19 hodin

Ne 9–11 hodin

mimo sezónu (období od 1. 11. do 31. 3.)

Ne 9–11 hodin

Výsyp popelnic (komunální odpad)

1x za týden – **modrá známka** – v pátek

1x za 14 dnů – **zelená známka** – každý lichý týden v pátek

kombinovaný – **oranžová známka** – v zimě (od 1. 10. do 31. 3.) 1x týdně, v létě 1x 14 dnů

chaty – 1x za 14 dnů – bílá známka – každý lichý týden v pátek od 1. 4. do 31. 10.

Chaty bez popelnic – černé pytle (s logem svozové firmy)

Komunální odpad v tzv. černých pytlích (vydanými OÚ Louňovice, označenými logem svozové firmy) se odevzdává v sezóně v provozní době na „Shromaždišti odpadů“.

Výsyp hnědých popelnic (bioodpad)

1x za týden – **žlutá známka** – každé úterý od 27. 3. do 27. 11. (dle povětrnostních podmínek)

1x za 14 dnů – **žlutá známka** – každý lichý týden v úterý od 27. 3. do 20. 11. (dle povětrnostních podmínek)

Výsyp kontejnerů na plast – každé úterý

Výsyp kontejnerů na papír – každé pondělí

Výsyp kontejnerů na sklo – 1 x za 14 dnů – každou sudou středu

Velkoobjemový odpad – vždy sobota 9–11 hodin (do naplnění):

5. května a 22. září u hřiště

12. května a 29. září u hřbitova

19. května a 6. října u rybníka Požár

26. května a 13. října II. hráz u kontejnerů na „Y“

Železný šrot a elektroodpad – odevzdává se v provozní době na „Shromaždišti odpadů“

➤ u železného šrotu obec poskytuje (po předchozí dohodě) bezplatný odvoz

Nebezpečný odpad – odevzdává se pouze 6. května a 2. září v provozní době na Shromaždišti odpadů“

Pneu – odevzdávají se (bez disků!) pouze 3. června v provozní době na „Shromaždišti odpadů“

Odložení odpadu do shromaždiště odpadů mimo termín (s výjimkou nebezpečného odpadu a pneu) lze také dohodnout na tel.: 728 171 922

»» OBEC LOUŇOVICE ««

Rozpočet na rok 2018

§	položka	Příjmy	Částka Kč
	1111	Daň z příjmu fyz. os. - záv. činn.	2 300 000
	1112	Daň z příjmu fyz. os. - OSVČ	100 000
	1113	Daň z příjmu fyz. os. - kapit.výnosy	250 000
	1121	Daň z příjmu - práv. osoby	2 500 000
	1122	Daň z příjmů PO za obce	300 000
	1211	DPH	5 400 000
	1340	Poplatek odpad	1 500 000
	1341	Poplatek psi	30 000
	1343	Popl. za užívání veř. prostr.	2 000
	1345	Popl. z ubytovací kapacity	1 000
	1361	Správní poplatky	30 000
	1381	Odvod z loterií	50 000
	1511	Daň z nemovitostí	385 000
	4112	Globální dotace (krajský úřad)	217 200
3314	2111	Knihovna příspěvky	7 000
3612	2132	Byty nájem	235 000
3613	2132	Pronájem ost. nem., antény	450 000
3632	2111	Hřbitov	20 000
3636	3122	Příspěvky územní rozvoj	280 000
3639	2119	Ost. příjmy (věcná břemena)	60 000
3724	2324	Elektrowin, Ekolamp	25 000
3725	2324	Ekokom (zpětný odběr odpadu)	240 000
3726	2324	Kovošrot	20 000
6171	2111	Materiál, služby	5 000
6171	2131	Nájem pozemků	55 000
6171	3111	Prodej pozemků	3 000 000
6171	3113	Prodej čp. 116	4 000 000
6310	2141	Příjmy z úroků	500
6330	4131	Převody z vlast. fondů hosp. činn.	500 000
			21 962 700
	8115	Financování	4 590 300
		Celkem	26 553 000
		zůstatky na BÚ a pokladně k 31. 12. 2017 (zaokr.)	5 149 047

§	položka	Výdaje	Částka Kč
2212	5169	Komunikace zimní údržba	100 000
2212	5171	Komunikace opravy	1 000 000
2212	6121	Komunikace dokončení	2 500 000
2219	5171	Chodníky opravy	10 000
2219	6121	Chodníky (PD + smlouva ČEZ přeložka)	1 450 000
2292	5193	Dopravní obslužnost (autobusové linky)	300 000
2310	6121	Voda stavba (rekonstrukce úpravny vody)	150 000
2310	6121	Voda stavba (samostatný výtlak vrt HJ 5)	500 000
2310	6121	Voda stavba (PD na nový vodojem)	400 000
2321	6121	Kanalizace stavba (projekt ČOV)	1 000 000
3111	5171	Mateřská škola údržba (vč. opravy plotu)	250 000
3111	5331	Mateřská škola (příspěvek na provoz)	450 000
3113	5333	Základní škola (Den dětí)	5 000
3311	5169	Příspěvek na kulturu (divadlo)	25 000
3314	5021	Knihovna mzda	30 000
3314	5136	Knihovna knihy	30 000
3314	5139	Knihovna materiál	7 000
3314	5168	Knihovna IT služby	3 000
3314	5169	Knihovna služby	3 000
3314	5172	Počítačový program knihovna	15 000
3314	5173	Knihovna cestovné	1 000
3319	5139	Kulturní a společenské akce (materiál)	100 000
3319	5169	Kulturní a společenské akce (služby)	30 000
3330	5223	Příspěvek kostel Mukařov	5 000
3399	5194	Věcné dary (životní jubilea)	25 000
3429	5222	Příspěvek Slavia, Sportklub	100 000
3612	5171	Byty údržba, opravy	25 000
3631	5154	Veřejné osvětlení spotřeba elektřiny	150 000
3631	5169	Veřejné osvětlení ost. služby (poruchy)	10 000
3631	5171	Veřejné osvětlení údržba, opravy	150 000
3631	6121	Veřejné osvětlení stavba (rozšíření)	750 000
3632	5169	Hřbitov údržba	10 000
3632	5171	Hřbitov opravy	20 000
3635	6119	Územní plán, regulační plány	100 000
3636	6121	Územní rozvoj inv. (Ječniště)	300 000
3721	5169	Svoz odpadu (nebezpečný odpad)	30 000
3722	5169	Svoz odpadu (komunální)	1 020 000
3722	6121	Kontejnerová stání	50 000
3725	5164	Nájem bioodpad	6 000
3725	5169	Svoz odpadu (sklo, plast, papír, bioodpad)	830 000
3741	5229	Příspěvek na ochranu přírody	6 000
3745	5169	Zeleň služby	90 000
3745	5171	Zeleň údržba	60 000

3900	5222	Příspěvek „Modré dveře“	35 000
5512	5321	Příspěvek hasiči Tehovec	35 000
6112	5023	Zastupitelé mzda	1 100 000
6112	5031	Zastupitelé soc. pojištění	175 000
6112	5032	Zastupitelé zdrav. pojištění	105 000
6112	5167	Zastupitelé školení	20 000
6112	5173	Zastupitelé cestovné	50 000
6112	5176	Konference Den malých obcí (2x ročně)	3 000
6171	5011	Zaměstnanci mzda	1 650 000
6171	5021	Dohody o provedení práce	200 000
6171	5031	Zaměstnanci soc. pojištění	400 000
6171	5032	Zaměstnanci zdrav. pojištění	150 000
6171	5038	Povinné pojištění zaměstnanců	10 000
6171	5136	Knihy, tiskoviny	4 000
6171	5137	DHIM (drobný majetek)	200 000
6171	5139	Materiál	200 000
6171	5154	Elektrická energie obec	110 000
6171	5161	Služby pošt	20 000
6171	5162	Telefon, internet	35 000
6171	5163	Pojistné obec	90 000
6171	5166	Konzultační, právní služby	200 000
6171	5167	Školení	40 000
6171	5168	Ostatní služby (PC servis. práce, aktualizace)	180 000
6171	5169	Nákup ost. služeb (GP, kontroly, revize, GDPR aj.)	400 000
6171	5171	Opravy a údržba obecního majetku	1 200 000
6171	5172	Nákup software a PC programů	30 000
6171	5179	Příspěvek SMO	5 000
6171	5192	Neinv. náhrady (soudní popl., náklady řízení)	50 000
6171	5221	Příspěvek MAS Říčansko	63 000
6171	5321	Výkon přenes. působ. Kostelec n. Č. I.	15 000
6171	5329	Příspěvky Ladův kraj, Černokostelecko, RJ, Lošbates	230 000
6171	5361	Nákup kolků	2 000
6171	5362	Daně a poplatky (daň z nemovitosti aj.)	10 000
6171	5365	Úhrada správních poplatků	5 000
6171	6121	Investice (projekty)	1 100 000
6171	6122	Stroje, zařízení	100 000
6171	6130	Pozemky (nákup)	200 000
6310	5163	Bankovní poplatky	15 000
6399	5362	Daně a poplatky (DPH)	70 000
6399	5365	Daně a poplatky (daň z příjmu za obec)	300 000
6409	5367	Region Jih - dorovnání	1 000 000
6409	6349	Region Jih - investiční příspěvky	600 000
6409	6349	Vklad Lošbates	4 050 000
			26 553 000

Prezidentské volby

V pořadí druhá přímá volba prezidenta České republiky byla dvoukolová. První kolo proběhlo ve dnech 12.-13. ledna 2018. Prvního kola se zúčastnilo celkem 9 kandidátů. V Louňovicích zvítězil s velkým náskokem Jiří Drahoš, na druhém místě se umístil Miloš Zeman a na třetím místě skončil Michal Horáček. Volební účast byla v Louňovicích jako obvykle nadprůměrná – 78,72 %, zatímco celostátní účast byla jen 61,92 % voličů. Do druhého kola voleb postoupil Miloš Zeman, který získal v celostátním měřítku 38,56 % všech hlasů a Jiří Drahoš s 26,60 % hlasů.

Druhé kolo prezidentských voleb se konalo ve dnech 26.–27. 1. 2018. Volební účast v Louňovicích prakticky kopírovala účast v prvním kole, celkem se dostavilo 78,19 % oprávněných voličů. V Louňovicích vyhrál s velkým náskokem Jiří Drahoš, který obdržel 70,22 % hlasů, Miloše Zemana volilo 29,78 % voličů.

Vítězem prezidentských voleb v České republice se nakonec stal těsně Miloš Zeman, kterého volilo 51,36 % voličů, Jiří Drahoš obdržel 48,63 % hlasů.

Podrobné výsledky hlasování v obou kolech prezidentských voleb v Louňovicích si můžete prohlédnout v následujících tabulkách:

Volba prezidenta ČR v obci Louňovice konaná ve dnech 12.–13. 1. 2018 1. kolo			
Pořadí	jméno kandidáta	počet hlasů	%
1	Ing. Mirek Topolánek	50	8,09
2	Mgr. Michal Horáček, Ph.D.	101	16,34
3	Mgr. Pavel Fischer	61	9,87
4	RNDr. Jiří Hynek	4	0,65
5	Mgr. Petr Hannig	3	0,49
6	Ing. Vratislav Kulhánek, dr. h. c.	5	0,81
7	Ing. Miloš Zeman	111	17,96
8	MUDr. Bc. Marek Hilšer, Ph.D.	58	9,39
9	prof. Ing. Jiří Drahoš, DrSc., dr. h. c.	225	36,41
		618	100
Počet voličů:	794		
Počet odevzdaných úředních obálek:	625		
Počet platných hlasů:	618		
Volební účast (%):	78,72		

Volba prezidenta ČR v obci Louňovice konaná ve dnech 26.–27. 1. 2018 2. kolo			
Pořadí	jméno kandidáta	počet hlasů	%
7	Ing. Miloš Zeman	190	29,78
9	prof. Ing. Jiří Drahoš, DrSc., dr. h. c.	448	70,22
		638	100
Počet voličů:	816		
Počet odevzdaných úředních obálek:	638		
Počet platných hlasů:	638		
Volební účast (%):	78,19		

DŮLEŽITÁ INFORMACE

**Odpočty stavů domovních
vodoměrů v trvale obydlených
domech budou provedeny
v dubnu 2018**

Statistické údaje o obci za rok 2017

Počet obyvatel k 1. 1.	1054
Narození	16
Přistěhovaní	50
Odstěhovaní	38
Zemřelí	8
Cizinci	30
Počet obyvatel k 31. 12.	1074
Průměrný věk	39
Počet rodinných domů	465
Počet chat	279

• • • ZE ŽIVOTA OBCE • • •

Prosinec v Louňovicích

Advent v Louňovicích začíná rozsvícením vánočního stromu, kterým je překrásná jedle v kamenickém skanzenu. Ani letos tomu nebylo jinak. Děti z mateřské školy nám tu předvánoční atmosféru krásně přiblížily svým vystoupením. Tentokrát na podiu, téměř jako profesionální umělci. Další víkend patřil dětem na Mikulášské nadílce. Početná družina Ondry Cutycha nám přišla pod Zvoničku zazpívat v sobotu 16. 12. 2017. Máme velkou radost, i když u nás v obci již Ondra s rodinou nebydlí, že se k nám rok, co rok vrací a potěší nás koledami. V betlému nám tentokrát přibyl velbloud, ale i krásná kometa na vrcholu.

Poslední akcí pořádanou obcí Louňovice v roce 2017 byl jubilejní desátý vánoční koncert v mukařovském kostele. Mše Jana Jakuba Ryby v podání členů státní opery Praha je nádherným zážitkem. Jako každý rok bylo vybíráno dobrovolné vstupné na opravy Mukařovského kostela. Jeho výše byla 11.797,- Kč a celkem, včetně příspěvku, o kterém rozhodlo zastupitelstvo obce, byla předána farnosti Říčany částka ve výši 16.000,- Kč právě na zmíněné opravy mukařovského kostela.

Máme radost, že účast na těchto akcích byla tak velká!

Mikulášská nadílka

V sobotu 2. prosince jsme se opět sešli v sále hotelu u sv. Huberta. Děti v doprovodu rodičů a starších sourozenců zaplnili sál a po 15. hodině jsme mohli začít krásnou pohádkou. Dětem se hodně líbila, ale po krátké přestávce už netrpělivě vyhlíželi z oken. Ano, čekali jsme pekelnou návštěvu. Opravdu, kolem páté hodiny začaly na chodbě v předsálí rachotit řetězy. Čerti spolu s Mikulášem a andělem už se chystali prověřit, jak moc hodné a odvážné děti u nás v Louňovicích máme. A máme hodně šikovné děti! Všechny, i ty nejmenší, překonaly strach z nadpřirozených bytostí a zarecitovaly básničku nebo krásně zazpívaly, a protože byly všechny celý rok hodné, čerti do pekla nikoho neodnesli. Mikuláš s andělem je odměnili balíčkem s dobrotami a všichni už se těšíme, až nás v Louňovicích příští rok opět navštíví.

Martina Staňková

Dětský maškarní karneval

V sobotu 24. února odpoledne jsme tančili, zpívali, soutěžili a moc dobře se bavili. Konal se totiž tradiční dětský maškarní karneval. Hned při příchodu vítala děti s rodiči děsivá pirátka, která se svou pomocnicí střežila uloupený poklad, a to „truhlu plnou dobrot“. O všechny sladkosti se ale s dětmi mile ráda podělila. V sále, který byl i v letošním roce úplně plný, už zatím začaly znít první písničky našeho oblíbeného DJ pana Kubálka. Ten s dětmi z „Letní herecké školy“ opět zajišťoval animační program. Děti si nejvíc oblíbily soutěže a módní přehlídku. Mohly si vyzkoušet zpěv do mikrofону a k tanci při diskotéce jsme se přidali i my rodiče. Při závěrečném společném focení jsme si mohli prohlédnout všechny krásné a nápadité kostýmy našich nejmenších. Už se těšíme na další karneval!

Martina Staňková

Sportovní ples

Chtěli bychom nejprve poděkovat všem příznivcům společenského tance, a hlavně Slavie Louňovice, kteří nás letos dorazili podpořit v hojném počtu, a tak jsme zaplnili sál v restauraci U Huberta do posledního místečka.

K tanci a poslechu hrála již několikrát prověřená kapela Fénix a jako obvykle míchala skladby tak, aby si přišli na své příznivci klasických i latinskoamerických tanců. Jelikož se jim to náramně vydařilo, a protože sál byl ještě ve dvě hodiny ráno plný tanečníků, tak se nakonec po dohodě s kapelou ještě ples o hodinu prodloužil. V průběhu večera zazněly též písně popové a rockové. Pro účastníky plesu byla připravena bohatá tombola, jejíž hlavní cenou byl jako obvykle divočák, kterého již tradičně věnoval do tomboly starosta se svým bratrem. Této ceny se většinou ze začátku všichni zlehka bojí, jelikož neví, jak s ní naložit, kdyby ji náhodou vyhráli. Ale postupem času tento strach většinou opadne, a to i díky obsluze, která fungovala perfektně a s tímto stresem si umí hravě poradit.

Rádi bychom vás ještě pozvali na naše fotbalová utkání i na různé další akce, které pořádáme a o kterých se můžete informovat na našich webových stránkách www.slavialounovice.cz. Stránky jsou nově vytvořené, neustále doplňované a aktualizované.

Petr Toman

Vítání občánků

Již čtvrté vítání nových občánků roku 2017 proběhlo odpoledne 24. listopadu. Vítili jsme Zdeňka, Filipa a Bertu. Děti z naší mateřské školy si spolu s paní ředitelkou připravily krásné písničky a básničky. Po jejich vystoupení nové občánky přivítal pan starosta. Nechyběly ani malé pozornosti v podobě květin pro maminky a dáreků pro děti. Je radost setkávat se u takových příležitostí jako je vítání občánků.

Dana Kodejšová

Povídání o Mateřské škole Louňovice aneb od Martina k pejskovi a kočičce...

Povídání o naší školce jsme minule ukončili u Martina – možná, že vás bude zajímat, jak to dopadlo. Sníh opravdu nenapadl, ale svatý Martin opravdu za dětmi přišel. Některé chtěly vědět, kde má toho bílého koně...

Od Martina byl už jen krátký krůček k Vánocům. Starší děti vystoupily s pásmem koled u příležitosti rozsvícení vánočního stromu a již se blížil Mikuláš. Opět jsme všichni přišli do školky oblečení netradičně, i když teď už vlastně tradičně – 5. prosince přicházejí děti, i my dospěláci do školky jako čerti, andělé a Mikulášové.

Před vánočními svátky jsme se s rodiči opět jako loni sešli v sále „U Huberta“. Děti z obou tříd si tentokrát připravily vystoupení čertovská. Rybičky vystoupily s pásmem básniček, písniček a tanečků, starší Želvičky předvedly divadelní pohádku o holčičce, která se dostala pro své zlobení do pekla.

Ani letos nezapomněl Ježíšek nadělit dětem pod stromček stavebnice, výtvarné potřeby či didaktické hry. My, dospěláci, jsme nezapomněli na přípravu slavnostního vánočního oběda.

V lednu si děti v rámci třídních vzdělávacích programů prohloubily poznatky o lidském těle, o zdraví a také o tom, jak je důležité dodržovat hygienické zásady, proč je správné sportovat a zdravě se stravovat. Navštívila nás výživová poradkyně, která si s dětmi povídala, zacvičila a na závěr akce „Žít život ve zdraví“

chlapci a děvčata ochutnali pokrmy zdravé výživy. Dál jsme pokračovali v projektu České obce sokolské „Cvičíme se zvířátky“. V době konání zimní olympiády jsme si zimní sportovní hry uspořádali v jednotlivých třídách. Že nám zima zrovna sníh v té době nenadělila, nám zase tolik nevadilo, olympiádu jsme si uspořádali ve školce. Ve třídě Želviček nechyběli ani vlajkonoši a česká hymna.

I zimní tvoření s rodiči „Zima, zima, zimička“ se uskutečnilo v době, kdy venku nebylo po sněhu ani památky. Alespoň jsme si vytvářením zimních obrázků zimu přiblížili. Děti se svými (převážně) maminkami stříhaly, skládaly a lepily. Domů si odnášely krásné výtvary.

Svůj um děti předvedly i při tvoření výtvarných prací na soutěž a výstavu. V listopadu se děti zúčastnily celostátní výtvarné soutěže u příležitosti 130. výročí narození Josefa Lady, v únoru jsme odeslali několik obrázků kombinované výtvarné techniky a kolekci keramiky na téma „Voda“ na Mezinárodní dětskou výtvarnou výstavu Lidice 2018.

Sníh jsme si přeci jen také trochu užili.

V letošním školním roce jsme se rozhodli zařadit do vzdělávací nabídky polytechnické programy pro starší předškolní děti, které nabízí Muzeum Říčany. Aby nezůstaly mladší Rybičky pozadu, paní učitelky Blanka a Pavla se rozhodly, že pro děti programy na podobné téma připraví samy a přizpůsobí je věku dětí. V Želvičkách probíhaly programy „Pekař Pavel“, „Truhlář Tonda“, „Švadlenka Štěpánka“ a „Dráteník Dalibor“. V Rybičkách to byly „Pekař peče housky“, „Hrátky s dřívky“, které následovaly další materiály jako nitě, drátky nebo klubíčka vlny. Děti se tak seznámily s různými materiály a s jejich zpracováním.

Svoji zručnost a kreativitu si děti prohlubovaly také při práci s keramickou hlinou. Na podzim si vytvořily svoji ruku, misku ve tvaru javorového listu a podzimní listy. Před Vánoci jsme vyráběli strašidelné čertíky, vánoční svícný i kapříky, na svátky jara Velikonoce jsme vytvořili beránky či velikonoční vajíčka.

Když jsme si začátkem března ve třídě Želviček povídali o místě, kde žijeme, využili jsme možnosti navštívit obecní úřad a knihovnu. Pan starosta si pro děti připravil povídání o Louňovicích nad leteckou mapou obce. Děti se dozvěděly, kolik rybníků mají Louňovice, která ulice je nejdelší, kde je lesní školka, pole apod. Pan starosta dětem dokonce na mapě ukázal, kde které bydlí. Děkujeme za milé přijetí, pěknou besedu a drobné dárky pro děti.

V současné době se připravujeme na noční spaní ve školce. Již tradičně se naše mateřská škola účastní mezinárodní akce „Noc s Andersenem“. V letošním roce si děti budou povídat nejen o známém dánském pohádkáři Hansi Chris-

tianu Andersenovi, ale i o našem autorovi pohádek Josefu Čapkovi. Ústřední knihou pro předškolní děti je „Povídání o pejskovi a kočičce“. O tomto dalším dobrodružství si ale přečtete až příště.

Krásné jaro, hodně sluníčka i potřebného deště všem čtenářům přeje kolektiv MŠ Louňovice.

ZÁPIS DĚTÍ DO MATEŘSKÉ ŠKOLY LOUŇOVICE

Ředitelka mateřské školy, po dohodě se zřizovatelem, stanovila termín zápisu dětí k předškolnímu vzdělávání pro školní rok 2018/2019 do Mateřské školy Louňovice na 15. května 2018 od 13.00 do 16.00 hodin. Bližší informace a kritéria pro přijetí dětí jsou zveřejněny v MŠ Louňovice, na webu mateřské školy a na vývěškách Obecního úřadu Louňovice.

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ V MATEŘSKÉ ŠKOLE LOUŇOVICE

Vážení rodiče, milé děti, srdečně Vás zveme na návštěvu do naší mateřské školy ve středu 25. dubna 2018 od 10.00 do 11.30 hodin. Přijďte se podívat!

Bohumila Nováková, ředitelka MŠ

»» PŘIPRAVUJE SE «« POZNAMENEJTE SI DO KALENDÁŘE

- **Čarodějnice** v pondělí 30. dubna 2018 od 18 hodin za hřištěm TJ Slavia Louňovice

- **Kuličkáda** v sobotu 12. května 2018 od 14 hodin na lesním hřišti Na Horáku

- **Den dětí** v sobotu 2. června 2018 od 14 hodin na hřišti O.S.Sportklub

- **Beseda s pamětníky** v sobotu 2. června 2018 od 15 hodin U Henců

DiPoNa srdečně všechny zve do sálu hotelu U sv. Huberta v Louňovicích na divadelní představení:

- **Dvě aktovky – Analfabet, Tu myš jí ukopni u huby** 21. dubna 2018 v 19 hodin

- **Dračí království** 28. dubna 2018 v 15 hodin

»» ZPRÁVY Z NAŠÍ KNIHOVNY ««

Rok 2017 je za námi! A z nového máme již čtvrtroky pryč a mně nezbývá než, jak každý rok, první článek ve zpravodaji je věnovat číslům – statistice.

Z peněžního příspěvku obecního úřadu na nákup knih, jsem pořídila celkem 126 knih (65 beletrie, 8 naučná, 50 beletrie pro děti, 3 naučná pro děti).

Z darů od čtenářů jsem vybrala 69 knih (19 beletrie, 6 naučná, 43 beletrie pro děti, 1 naučná pro děti). Děkuji všem za krásné knižní dary.

Do knihovny za jakéhokoliv počasí – sluníčka, horka, deště, mrazu, větru – přišlo celkem 1083 čtenářů.

Vypůjčilo se 3629 knih. Rozdělení podle žánru, je následující: naučná literatura 274 knih, beletrie 2434 knih, naučná literatura dětem 84 knih, beletrie pro děti 823 knih, časopisy staré výtisky 7, CD 7 (audioknihy).

Registrační poplatek zaplatilo 100 čtenářů, z toho 30 dětí. Dospělí platí 50 Kč, děti a důchodci 20 Kč. Jak jsem již několikrát zmínila, mám radost, že děti si v dnešní moderní době plně počítají, mobilů a jiných elektronických věcí najdou čas sednout si ke knize a přečíst si zajímavý příběh nebo pohádku.

Možnost připojit se k internetu využilo 98 lidí.

Děkuji všem čtenářům za návštěvu knihovny a i těm, co si vypůjčili třeba jen jednu knihu, vždyť každá přečtená kniha se počítá. Když je čtena s chutí obohatí nás na duši a přinese klid. Přeji vám hezké jarní dny plné sluníčka, klidu a pohody, ať vám práce na zahradě ubíhá, přináší radost a potěšení z prvních jarních květů a jejich barevné pestrosti.

Na setkání s vámi v naší knihovně se těší knihovnice

Marie Danielová

Dospělí fotbalisté

Start jarní části soutěžního ročníku 2017/2018 se již nezadržitelně blíží, a je tedy čas krátce zhodnotit jeho podzimní část. Družstvo dospělých, hrající 4. třídu, si nevedlo vůbec špatně a přezimovalo na pěkném 4. místě, a to s aktivním skóre 42:27 a s 25 body. V podzimní části soutěže se trenérovi Martinu Lískovcovi podařilo dobře stabilizovat kádr.

Dále se nám podařilo v zimní pauze získat dvě posily z vyšších soutěží (okresní přebor), a to Romana Orsága (Sokol Svojetice) a Jiřího Holuba (SK Vyžlovka). Příchod brankáře Jiřího Holuba se ukázal jako klíčový, a to doslova, protože náš stabilně chytající brankář Filip Boubín si zlomil klíční kost a není tedy vůbec jasné, kdy se bude moci vrátit do branky. Oběma nově přichozím hráčům přejeme v Louňovicích hodně sportovních úspěchů a spokojenosti.

Zimní příprava mužstva probíhala v posilovně v Říčanech pod dohledem zkušeného trenéra. V březnu se trénovalo již venku na hřišti, a to vždy v hojném počtu hráčů. Naši borci jsou tak perfektně připraveni na první jarní kolo, kdy v sobotu 24. 3. 2018 (15:00) zajíždíme k prvnímu mistráku do nedalekých Doubravčic. Tímto zveme všechny naše příznivce a fanoušky na zápasy dospělých a těšíme se na Vaši podporu!

Mladí fotbalisté

BabyFoot

Letošní zimní sezóna byla pro BF velmi pestrá. V průběhu zimy jsme odehráli 8 halových turnajů - 4 pro ročníky 2011 a 4 pro ročníky 2012. Protože však máme pouze 3 děti ročníku 2011, sehráli jsme prakticky všechny turnaje s dětmi ročníku 2012. U dětí byl vidět zřetelný progres. Výsledky na turnajích nejsou to nejdůležitější, ale přece jen se musíme pochlubit aktivní bilancí 24 vítězství ze 39 zápasů a dva turnaje jsme dokonce vyhráli.

V rámci BF se nám také podařilo navázat užší spolupráci se stejně starými fotbalisty SK Slavia Praha. Vyvrcholením pak byla možnost zúčastnit se se třemi vybranými fotbalisty tréninku Slavie Praha, a mohli tak porovnat šikovnost našich nejmenších s jejich svěřenci. Naši malí hráči se rozhodně nemají zač stydět, protože ve všech tréninkových činnostech byli hráčům Slavia Praha vyrovnanými partnery.

Mladší přípravka U9

Mladší přípravka v zimní přípravě kromě tréninků v tělocvičně stejně jako vloni vyrazila především na halové turnaje v Kostelci a v Říčanech. Na úplný závěr si to zpestřila turnaji v Radotíně a na Zličíně, abychom také měli konfrontace s týmy, se kterými se běžně nepotkáváme.

Starší příprava U11

Ani starší přípravka během zimní přestávky nezahálela. Již od listopadu probíhaly tréninky v tělocvičně ZŠ Strančice s velmi pěknou účastí okolo 70-80 %. Tréninky byly zaměřeny především na posílení svalů, zlepšení obratnosti a vytrvalosti. Samozřejmě nechyběl ani herní trénink dva na jednoho, tři na dva, čtyři na čtyři atp. Svoje fotbalové dovednosti si mohli kluci „naostro“ vyzkoušet na halových turnajích v Říčanech, kde se z osmi účastníků turnaje umístili většinou ve střední části výsledkové listiny. Důležité ale vždy bylo, že fotbal kluky baví. Kromě turnajů byly do kalendáře přidány ještě páteční herní tréninky, původně realizované jako rodiče vs. děti, později však pouze kluci mezi sebou.

Mladší žáci U13

Mladší žáci kromě pravidelných středečních tréninků v hale absolvovali i zimní ligu v Kolovratech na umělé trávě, kde jsme odehráli utkání proti silným soupeřům, kteří důkladně prověřili kvality našeho týmu. Pravidelně zapojujeme i borce ze starší přípravky a věříme, že jim to usnadní přestup do naší kategorie. Mimo to řešíme ještě jeden zásadní úkol – obsadit post brankáře pro příští sezonu.

Starší žáci U15

Starší žáci k tradičním tréninkům v hale v Kostelci přidali i pondělní tréninky na umělé trávě. Zimní ligu v Kolovratech jsme letos vyměnili za turnaj na Hájích, abychom se potkali i s týmy, které neznáme (např. dívky Sparty nebo Dukly, Bohnice apod.). Po třech jasných vítězstvích a třech prohrách o gól jsme nakonec obsadili solidní čtvrté místo. Po kvalitní zimní přípravě je cílem zabojovat o umístění mezi nejlepší trojicí v krajské soutěži.

Dorost U19

Příprava dorostu probíhala v zimě na UMT v Kostelci společně se staršími žáky, ale z různých důvodů (přijímací zkoušky na školy, hlavní sezóna hokeje a florbalu) byla účast dorostenců na trénincích velice slabá. Jarní sezonu jsme již začali mistrovským utkáním s Tuchorazí a s prohrou 1:5. Letos nám ze starších žáků odejde do dorostu silný ročník 2003, takže trenér Šobíšek už by rád na jaře tyto kluky zapojil, jednak aby si soutěž osahali, a také aby v týmu vznikla – v rámci možností – větší konkurence.

Suma sumárum zimní příprava v halách, tělocvičnách a na umělé trávě byla fajn, ale většina z nás se už samozřejmě těší na hezké počasí, které dovolí přesun na travnaté hřiště v Louňovicích. :)

Jan Paroulek

Zimní sportování v Louňovicích

K zimnímu sportování neodmyslitelně patří sníh a led, což letos v Louňovicích nebylo přímo ideální. Sníh sice občas napadl, ale na běžkování po lesích to nestačilo. I když, kdo hledá, najde, a i u nás se našel úsek lesa cca 500 m nad Kaménkou, kde se dalo tam a zpátky na lyžích proběhnout.

Ovšem bruslení na louňovických rybnících se tentokrát vydařilo. Dostatečně zamrzlý led byl od 22. února do 4. března a celou plochu rybníků tak využila dennodenně spousta dětských i dospělých bruslařů. Hokejových hřišť vzniklo hned několik, branky stačilo vymezit třeba jen botami nebo bundou a už se hrálo, často až do setmění. Zbývalo dost místa i pro okruh na krasobruslení a svoji zručnost na ledu si vyzkoušeli i odvážlivci na kolech.

Tradičně Louňováci společně vyjeli v prosinci a v únoru do italských Dolomit, kde jsou sněhové podmínky pro sjezdové lyžování jisté. Zdeněk Madej tradičně zorganizoval zájezd v prosinci do Helm Rotwandu a opět zaplnil celý autobus zájemci o sjezdové lyžování z Louňovic. Prozdíval, že s nimi začínají jezdit i vnoučata. Letos jich bylo už šest, takže tradice zájezdů pokračuje dál. Lyžování si tentokrát zpestřili návštěvou Aquaareny v Brunecku, hned pod sjezdovkou Kronplatz. Společné výjezdy z Louňovic na pořádné sjezdovky do zahraničí začaly v roce 1994 a je předpoklad, že se budou pořádát dál.

Tradiční lyžařský zájezd do krásných Dolomit se uskutečnil ještě koncem ledna a Eva Vančurová nám k tomu napsala: „Počet zúčastněných překročil již čtyřicetku, a tak už ani není pravda, jak jsme před 15 lety začínali v deseti. Pořádně jsme se rozrostli! Tentokrát jsme navštívili nádhernou oblast Civetti. Většina z nás tam nebyla poprvé, a protože jsme byli tou nádhrou unešeni, po třech letech jsme zájezd zopakovali. Jako bonus jsme měli celou dobu i překrásné počasí plné slunce a příjemných teplot. Všichni jsme tak v plné míře mimo lyžování užívali i posezení na teráskách mnoha tamních hospůdek. Uteklo to jako voda, ale vrátili jsme se všichni v pořádku a bez úrazu, což je vždy nejdůležitější. Také jsme už začali přemýšlet, kam se vydáme za rok“.

V Louňovicích jsou možnosti ke sportování po celý rok a ani v zimě tomu není jinak. Středeční vyjížďky na kolech nahradila pěší turistika a pokračují různá pravidelná cvičení v krytých prostorách.

Tenisoví nadšenci se na zimu přesouvají do krytých hal a o tom nám napsal Jirka Formánek hezký příspěvek s názvem:

Zimní tenisová sezona Louňováků (a nejen jich) 2017-2018

Po krásném tenisovém létě se louňovičtí tenisté přesunuli do krytých hal. Není to sice pěkné jako venku, zato tam ale neprší a nefouká.

Tradičně většinou hrajeme v Uhříněvsi na umělé antuce, kde nám už více jak 10 let vycházejí maximálně vstříc i s pořádáním tenisových turnajů. V podstatě se dá říci, že se tam v zimní sezoně cítíme spíše jako domácí, než hosté.

Někteří hrají také v Pacově na umělém koberci. Je to sice o trochu blíž, ale podle mého názoru se to umělé antuce nevyrovná, ale záleží, jak co komu vyhovuje.

Tradičně se 30. 12. 2017 většina z nás zúčastnila vánočního turnaje smíšených dvojic. Někdo to bere jenom jako poslední tenisové setkání v roce, někdo zápasí jak o život, ale všichni si to hlavně krásně užívají. Vítězi se stali Vladěna Hanusová a Tomáš Skalický. Poděkování patří Renatě Fricové, která turnaj zorganizovala letos místo mě.

Na konci března by nás měl čekat ještě velikonoční turnaj, i když je otázka, zda se toho někdo ujme. Teď už se ale všichni těší na hru venku.

*Krásné jarní dny plné sluníčka a pohody přeje
Marie Boudová*

■ ■ ■ ■ ■ DIVADLO ■ ■ ■ ■ ■

Pět let činnosti divadelního souboru DiPoNa jsme oslavili pátým ročníkem Louňovické divadelní aktivity, dále pak lednovou premiérou pohádky Vílí poklad a prosincovou pátou divadelní premiérou souboru.

Lehce hororově laděná Ryba ve čtyřech od Wolfganga Kohlhaaseho se odehrála před zcela vyprodaným sálem. Ještě jednou děkujeme všem za přízeň a potlesk.

Naše prosincové benefiční představení už si také našlo své diváky a máme z toho radost.

V prosinci vždy končí naše celoroční dětská obrázková soutěž. Na každém pohádkovém představení jsou vybrány tři vítězné obrázky a děti dostanou volnou vstupenku na další pohádku. Na konci roku je vylosováno obrázků hned deset. Výherci nedostali ani volnou vstupenku, ani adventní kalendář. Letošními odměnami byli plyšáci,

a to mnohdy větší než výherce. Aby to ostatním dětem nebylo líto, tak každý si z pohádkového odpoledne odnášel také plyšáka, sice o trochu menšího, ale i tak bylo hodně radosti.

Sice je březen, ale už tak jsou přípravy šestého ročníku Louňovické letní divadelní aktivity v plném proudu. Lehce prozradím, že máme pro naše dětské a dospělé diváky připraveno čtrnáct představení. V plném proudu je také další pohádková premiéra souboru. Připravený je program na duben a my se na Vás, naše diváky, už moc těšíme. Nutno podotknout, že všechno, o čem píší, je možné díky spolupráci s Obecním úřadem Louňovice.

Pěkné jarní dny Vám přeje Eva Brůhová

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

SRDEČNĚ BLAHOPŘEJEME LOUŇOVICKÝM OBČANŮM OD 60 LET, KTERÍ SLAVÍ KULATINY
A PŮLKULATINY, A VŠEM OSLAVENCŮM NAD 80 LET:

DUBEN 2018

** Josef Hoda, Luboš Rychlíček, Helena Vittová, Dagmar Slezáková*

KVĚTEN 2018

** Eva Gaučová, Jan Krchov, Jana Blažičková, Zdeňka Vytejková, Stanislav Kopecký*

ČERVEN 2018

** Marie Vojtěchová, František Ileček, Josef Garba, Roman Čížek, Stanislava Kafková, Marie Nedbalová,
Božena Burešová, Jana Prosrová, Věra Lebedová, Ivan Matys*

STAROMILCI

SPOLEK STAROMILCU SE PROBOUZÍ ZE ZIMNÍHO SPÁNKU

Spolek Staromilců v roce 2014 již ve skromnějším rozsahu oslavil své 15. výročí. Následující tři roky postupně ustala jak přednášková činnost, tak silně zredukovaná byla i výletní činnost. Uspořádány byly sbírky na útlek (Zlata Uzlová), na vývěsce bylo instalováno několik tematických souborů historických fotografií a pohlednic (Standa Kurel). Co ovšem nejhůře postihovalo samotnou podstatu spolku, byla snižující se frekvence schůzovní činnosti. Když se nevyvedla ani poslední schůze na podzim 2017, upadl spolek v zimní spánek.

O jistý „budič“ se postaral Ota Krutský, který přes vánoční svátky připravil přednášku „Archeologie Černokostecka – Středověké kachle ze sbírek Muzea hrnčířství v Kostelci n. Č. l.“. Konala se v sobotu 14. ledna 2018 U Henců v salonku, za účasti 10 posluchačů. Ti byli seznámeni s historií archeologických výzkumů Černokostecka, jejich významem pro obor středověké archeologie a seznámit jsme se mohli i s konkrétními lokalitami s významem pro naši obec. Druhá část byla věnována kachlové

produkcí Černokostecka, pro pokročilý čas však mohla být jen letmo prezentována.

Počátkem března 2018 se obnovila, sice v omezeném počtu, i schůzovní aktivita, a bylo tak možné začít plánovat. Zvýšené pozornosti by se mělo dostat vývěsní tabuli, zcela cílená bude trojice výletů do žulových muzeí, o nichž bude ve zpravodaji referováno. Bude-li mít kdokoli zájem se připojit, disponujeme větším autoparkem a data včas oznámíme. Standa Kurel se ujal zpracování vzpomínek louňovických, ale i přespolních občanů na 21. srpen 1968, Ota Krutský pracuje na zmapování lomu Kaménka, kam by se měla po polovině května roku 2018 uspořádat naučná vycházka.

Poslední větší počín spolku je spojen s výročím Tomáše Ženiška (1898-1968), našeho vzoru a učitele, k jehož výročí (a tak trochu i ku svým dvacatinám) chystáme vydat speciální sborníček o něm a o louňovické historii, které kdysi tolik nadšeně propadl.

Za Spolek Ota Krutský

Z HISTORIE OBCE

Počátky těžby žulového kamene na Mukařovsku 1. část Ke 150. výročí položení základního kamene Národního divadla

Mírně zvlněná pahorkatina Černokostecka je ve své západní části – Mukařovsku – položena na nejsevernějším výběžku geologického útvaru středočeský pluton. Hlubinné vyvřeliny druhohorního původu zde tvoří granitoidy – obecně známé jako tzv. „říčanská žula“. Je světle šedá, porfýrická, s většími vrostlicemi živce, ojediněle turmalínu s přechody až k hrubozrnným aplitickým a pegmatickým partiím. Ve druhé polovině 19. století byly v oblasti zakládány první povrchové a stěnové lomy, od konce století můžeme hovořit o přechodu k průmyslovému zpracování žulového kamene ve větších jámových lomech. Největší konjunktury dosáhla těžba v období první republiky, kdy bylo v několika desítkách lomů zaměstnáno kolem 300 kamenodělníků. Po polovině 20. století byly lomy zpravidla znárodněny a většina jich byla postupně opuštěna a zatopena. Těžba se omezila jen na několik lokalit, po roce 1989 je v provozu jediný lom „Horka“ u Žernovky. Ačkoliv se tvrdá žula jen výjimečně stávala předmětem náročnějšího kamenického zpracování, do české historie se roku 1868 nesporně zapsalo vylomení základního kamene k Národnímu divadlu ve zdejším lomu „Kaménka“ u Louňovic.

Brána v Tehovci č.p. 8, 1842

Kámen ve středověkém a novověkém stavitelství

Již první středověcí zemědělci na Černokostecku se museli s kamenem potýkat při kultivaci krajiny a její přeměně v hospodářská zázemí svých sídel. Druhotně jim kámen posloužil za podezdívky dřevěných staveb. Tradiční roubenky v regionu dominovaly ještě

počátkem 19. století, od 1. poloviny století je doplňovaly a postupně nahrazovaly stavby kamenné. Definitivně vymizely až za prvorepublikové přestavby. Specifické využití žulového kamene v minulosti ale naznačuje již samotné toponymum obce Žernovka („Zrnownicze“), vzniklé pojmenováním po výrobcích mlýnských kamenů – žernovech. Původ mlýnků z našeho

regionu ale dosud není mezi archeologickými nálezy z raného a vrcholného středověku potvrzen. Zcela unikátním dokladem je naopak románský sloupek z břevnovského kláštera, dnes uložený v Lapidáriu NM. Jeho geologický původ byl určen právě jako říčanská žula. Malý lom na žulu identifikovala archeologická prospekce v zázemí zaniklé středověké vsi Lažany (k. ú. Štíhlíce) a lze jej spojovat s výstavbou panského hospodářského dvora v polovině 14. století. Představuje nejstarší

Soklová část křížku ve Svojeticích, 1842

doklad o lomové těžbě žulového kamene a zároveň upozorňuje na vzácné výjimky, jaké představovalo kamenné stavitelství. Další ojedinělost představuje v působivé podobě dochovaný lom na mlýnské kameny u Zvánovic, snad raně novověkého původu. Počátek a masový rozvoj vesnické kamenné architektury na Mukařovsku můžeme zasadit do prvních desetiletí 19. století. Doprovází jej výskyt prvních zedníků, doložených z matričních zápisů. Zvláště 40.-50. léta 19. století jsou charakteristická rozšířením této profese. Zaujme nápadná koncentrace zedníků a zednických tovaryšů okolo zednického mistra Martina Buriana (1773-1844) ve Svojeticích, kde se v uvedené době vyskytovala až desítky zedníků. Větší výskyt tohoto řemesla lze doložit i v Babicích a Kozojedech, 2-3 zedníci působili v ostatních vesnicích. Po ševcovině a krejčovině se v tomto období jednalo o třetí nejrozšířenější řemeslo v oblasti. Stavební standart představoval přízemní kamenný trojprostorový dům komorového typu se štítem a sedlovou doškovou střechou. Zdivo z jen hrubě opracovaných, přitesaných kamenů, bylo skládáno „na divoko“, větší kusy doplňovalo množství drobných odštěpků. Spojováno bylo méně kvalitní písečitou vápennou maltou s hlínou. Vzhledem k socioekonomickému postavení stavebníků (zemědělství nádeníci a řemeslníci) nedocházelo k užití náročnějších stavebních detailů. Žulový kámen byl asi zpočátku získáván z deponií kamene při polích či kopáním místních žulových výchozů. Spolupráce s kameníkem se ale stala nevyhnutelnou. Kamenné prahy, zárubně, parapety a plotové sloupky již přesahovaly zkušenosti zedníků, a navíc bylo nutno začít těžit kvalitnější kámen ve skále.

Objevují se první sezónní kameníci (1. garnitura)

První kameníci na Mukařovsku působili doloženě nejméně od počátku 40. let 19. století. Jejich přítomnost ale dokládají pouze jejich výrobky – konkrétně shodným rokem 1842 datovaná dvojice segmentových ostění vjezdových bran selských statků (Svojetice čp. 72 a Tehovec čp. 8), čelní deska obecní studny ve Zvánovicích a soklová část litinového křížku na návsi ve Svojeticích. Tyto práce svědčí o působení zkušených kameníků, velikost některých zpracovaných děl vede i k otázce možné lomové těžby. Lze uvažovat pouze o sezónním pobytu skupinky kameníků a jejich pomocníků. Teprve po několika letech je můžeme rozeznat v matričních zápisech. Trojice níže uvedených osob je patrně jen částí předpokládané skupinky.

Detail brány ve Svojeticích s vročením

Jako první se objevuje roku 1845 čtyřladvacetiletý kamenický nádeník **Josef ZAVÁZAL** (1821-?). Ten se dne 27. 11. 1845 v mukařovském kostele oženil s Marií Liznerovou, dcerou zednického tovaryše z Babic čp. 13. Jeho otec, kovář, pocházel z Třebonic (dnes Praha 9), matka byla ze Žebráku. Více o něm nevíme, s manželkou vzápětí odešel. Další svatba se v muka-

řovském kostele konala o rok později. S vdovou po nádeníku Václavu Špačkovi ze Srbína se dne 27. 9. 1846 ženil již dvaatřicetiletý **Prokop KRÍŽ** (1804-1849), kameník, syn chalupníka z Lounska. Žil v Srbíně čp. 13 a zemřel dne 8. 6. 1849 v Srbíně čp. 8 na horkou nemoc. Ve druhém ze zápisů je označen jako nádeník u kameníků. Profese kameník je uvedena ještě při úmrtí devětatřicetiletého **Matěje VANČURY** (1808-1847), narozeného v Plzni, ženatého a zeměděleho dne 2. 3. 1847 ve Svojeticích čp. 29 (kovárna a hospoda) na otok.

Kameníci se usazují (2. garnitura, 1852-1868)

Několik následujících let zprávy o kamenících mlčí. Zda jde o odraz přechodného omezení činnosti nebo jen o mezeru v chaotických zdrojích informací, nelze říci. Série zpráv z 50. let již hovoří o usazování kameníků, přičemž hlavní sídelní lokalitou se stávají Louňovice. Lze z toho vytušit jak počátek těžební činnosti v areálu lomu Kaménka, tak stabilní kamenickou práci, která kameníky vedla k usazení. Tím se dostáváme k otázce osoby, která těžbu organizovala, od lichtenštejnské lesní správy si pronajala lesní dílec „Kamenná léč“, sjednala kameníky, dopravu a vyřizovala zakázky. Její původ lze možná hledat v pražském prostředí, kam asi výrobky mířily. Teprve v souvislosti s vylomením základního kamene Národního divadla se hovoří o pražském kamenopodnikateli Franzi Wurzelovi. Odlišný způsob dokládají zápisy ze srbínských účetních knih. Zde v 60. letech mezi náklady po tři roky figurují položky spojené s těžbou kamene. Doložit tak můžeme užívání střelného prachu k trhání skály. Proč ale obec krátkodobě financovala provoz lomu? Pravděpodobně šlo o některý větší obecní podnik – úpravy cest, stavba tarasů, obecní budovy a pod.

Na podzim 1852 se v Louňovicích usadili první dva kameníci. Dne 3. 10. 1852 v mukařovském kostele uzavřel sňatek kameník **Václav HARANT** (1825-1862). Syn podruha z Ovčár u Kostelce n. L. (ME) se oženil s Kateřinou Procházkovou, dcerou nádeníka ze Štíhlíc, a vzápětí se usadili v Louňovicích. Bydleli u domkářů na horní návsi, do roku 1857 v čp. 15, 1858 čp. 12 a do roku 1864 v čp. 18. Z manželství s Kateřinou vzešlo 7 dětí (4 zemřely). Kameník Václav Harant zemřel poměrně mlád, ve věku 37 let, dne 21. 7. 1862 v nemocnici na dušnost. Vdova Kateřina žila nadále v Louňovicích, teprve roku 1873 se provdala za zedníka Františka Štrobla a odešla do Jevan.

Měsíc po Harantovi se 7. 11. 1852 v Mukařově ženil další kameník z Louňovic, **František ADAM** (1824-1882). Adam byl nemanželským dítětem Marie Adamové ze Šebánovic, služebné v nedalekém Neveklově (BN). Pobyt na Benešovsku otevírá otázku možné kamenické zkušenosti z požárských žulových lomů. Jeho manželkou se stala Kateřina Trpálková, dcera místního nádeníka. Manželé zprvu žili v podnájmech u sedláků (1852-56 čp. 1, 1858 čp. 3), později v domku čp. 9 na horní návsi. Narodilo se jim 5 dětí (2 zemřely). Adam i jeho manželka vystupovali jako svědci na svatbách a kmotři dětí domkářů a nádeníků. Při posledním porodu Kateřina Adamová roku 1861 zemřela. Adam se vzápětí dne 18. 11. 1861 oženil s Františkou Tittlovou, nalezenkyní z pražské porodnice vychovanou u jeho tehdejších bytných, manželů Horáckových. Zejména nová manželka pokračovala v kmotrovské tradici Adamových. Zdá se, že obec protagonistu nového řemesla rychle integrovala a Adam ve svém sociálním prostředí užíval jisté vážnosti. O tom, že se jednalo o zkušeného kameníka dodnes svědčí žulová zvonička v Louňovicích, jejíž výrobu roku 1861 signoval. Zvláště přítom vyniká až troufalé zpracování kaplice, které je sice známé u zvonic pískovcových, v žule ale představuje asi vrchol kameníkových možností. František Adam byl jeden z prvních kameníků ve vsi, svým třicetiletým působením představuje nespornou

autoritu i mezi následujícími generacemi kameníků. Mnozí nejspíše prošli jeho učením. Lze jej důvodně spojovat s vylomením žulového kvádry pro Národní divadlo. František Adam zemřel 20. 8. 1882 v Louňovicích čp. 15 na krvácení do mozku.

Podstatně méně informacemi disponujeme o další dvojici louňovických kameníků, kterými byli **Václav HAVRÁNEK** a jistý **DOUBEK**, neznámého osobního jména. Václava Havránka známe pouze ze dvojice zmínek v matrice k roku 1856. Žil tehdy s manželkou v Louňovicích čp. 12 a dne 11. 9. 1856 se jim narodila a 17. 9. zemřela dcera. Na přítomnost kameníka Doubka v Louňovicích ukazují dvě zmínky k letům 1868 a 1870, v nichž je jako kmotra uvedena jeho manželka Rosalie. Není známo, odkud pocházeli, ani jak dlouho v Louňovicích bydleli. Pravděpodobně jen krátkodobé působení Václava Havránka můžeme položit k polovině 50. let, kameník Doubek je pak doložen až od závěru let šedesátých. Nutno na tomto místě připomenout, že kameníků, kteří vůbec do matričních zápisů neprošli, mohla být celá řada, mohlo se jednat o mladé svobodné tovaryše či naopak o starší jedince, kteří v době svého působení neprošli žádnou z událostí typu svatba, narození, úmrtí, ani se nestali zapsanými svědky při prvních dvou.

Koncem 60. let posílil skupinku louňovických kameníků mimo Doubka ještě **František WILDMAN**. Narodil se v Hrádku čp. 43 u Manětína (PS), v rodině „hutníka“⁴⁴. Nenechme se mýlit otcovým povoláním – hutníkem byl kdysi označován i lamač kamene. O Františkově tovaryšské cestě svědčí původ manželky, Anny Brejlové, dcery domkáře z Benešova. V Benešově čp. 128 se manželům roku 1866 narodila první dcera (otec označen jako kameník z Hrádku). Pohyb na Benešovsku by mohl stejně jako u Františka Adama naznačovat možné působení v požárských žulových lomech. V Louňovicích je poprvé uveden jako otec dcery narozené 27. 9. 1868, které šly za kmotry manželky kameníků Doubka a Adama. Rodina žila na horní návsi v čp. 14. Adam a Doubková stáli i při křtu třetí dcery, narozené 30. 12. 1870. Poté Wildmann zřejmě přešel k srbínské partě, při narození další dcery, 13. 4. 1873, již žili ve Svojeticích čp. 20 (nebo 29; dcera zemřela, kmotrem kamenický mistr Česal) a v lednu 1875 v čp. 47, když jim zemřel nalezenec. A to je také poslední zpráva o této rodině.

Kameníci se v 50.-60. letech sporadičtěji objevují i v okolních vesnicích. Z kamenické rodiny pocházel **Josef HLÁSECKÝ** (1819-1866), syn kameníka ze Záměle u Jičína čp. 44 (RK). Josef se jako c. a k. kapitulant a kamenický tovaryš 1. 5. 1853 oženil

s Marií Kuchařovou, dcerou vejminkáře z Tehovce čp. 5. V Tehovci čp. 5, později čp. 28 a čp. 20 rodina žila, ale po narození čtyř dětí manželka koncem roku 1862 zemřela. Josef Hlásecký uzavřel 27. 1. 1863 další sňatek s devětatřicetiletou dcerou mukařovského učitele Kateřinou Hanilcovou a přesídlil do Mukařova, kde bydleli v čp. 11 a kde 12. 10. 1866 zemřel na souchotiny. V kamenické profesi jej krátce následoval syn Jan (do roku 1872).

Opět jen jediná zpráva nám připomíná kameníka **Matěje SVOBODU**, syna nádeníka z Mochova (PH), který roku 1853 bydlel v Žernovce čp. 4. Ve Svojeticích se objevil **Josef MUSIL** (1835-?), syn domkáře z Kozovaz (PH) ode dne 6. 2. 1866 ženatý s Kateřinou Novotnou, dcerou dělníka ze Svojetic čp. 2. Také v tomto případě jde ale o zmínku jedinou. Posledním, kdo ještě patří ke sledované garnituře byl **Antonín VALENTA** (1839-), syn sedláka z Doks čp. 18 na Žehrovicku (KL). Dne 10. 8. 1869 se hlásil k otcovství dcerky, která se narodila Marii Tiché, dceři zedníka ze Svojetic čp. 24. Tutéž adresu nese i Valentovo bydliště. Tím je doložen jeho zdejší pobyt nejméně od konce roku 1868, snad zde ale působil o něco déle. Vztah s Marií Tichou byl posvěcen sňatkem v Mukařově dne 29. 6. 1870. Později je rodina doložena ve Svojeticích čp. 24 a čp. 25. Naposledy je uveden jako kameník ze Svojetic roku 1880.

Počátkem května 1868 nechal Gabriel Žižka, obchodník s mlýnskými kameny, sokolský činovník a člen přípravného výboru pro položení základního kamene ND, v lomu Kaménka u Louňovic, provozovaném Franzem Wurzelem, vytěžít kamenný kvádr. Patrně jen hrubě opracovaný byl bez jakýchkoliv pomp a vítání převezen do Prahy, kde byla asi provedena jeho finální úprava, včetně vytesání nápisu „Národ sobě“ na víko. Dne 26. 5. 1868 byly do něj při velkolepé národní slavnosti vloženy dobové památky a po poklepání vybranými osobnostmi byl zazděn s dalšími základními kameny v prostoru budoucího foyer zlaté kapličky. Samotného vylomení základního kamene se v květnu 1868 z možných místních kameníků s jistotou účastnil pouze František Adam z Louňovic, další dva louňovičtí kameníci, Doubek a František Wildman i svojetický Antonín Valenta jsou doloženi 3-6 měsíce poté a jejich účastenství zůstává na bázi jisté pravděpodobnosti. Jako učeně lze ještě zvážit přítomnost Jana Hláseckého. Nelze přitom vyloučit, že při významu kamene byl dohledem pověřen některý zkušený pražský kameník, ostatně přítomni mohli být jak Franz Wurzel, tak i dárcé Gabriel Žižka – oba profesí kameníci.

Ani 50.-60. léta 19. století ještě neznamenala větší rozvoj řemesla. Kameničina zapustila kořeny, ve vsích se objevují první usazení kameníci, ale jejich četnost dává profesi jen malý podíl v širokém spektru tradičních řemesel. Zajímavé je sledovat původ příchodních kameníků. Pouze u dvou z nich, Adama a Wildmanna můžeme velmi opatrně předpokládat případnou zkušenost s těžbou a opracováním žulového kamene na požársku. U ostatních lze předpokládat pouze zkušenosti z oblastí těžby pískovce – Harant, Musil a Svoboda pocházeli z nedaleké oblasti polabských pískovců korycanského a peruckého typu s těžební tradicí od středověku, Valenta z oblasti hrubší arkózy Kamenožehrovicka se stejně starou tradicí. U čtyř dalších není zatím vazba na konkrétní těžební oblast prokázána (z nich Hlásecký byl synem kameníka) a u dvou osob postrádáme podrobnosti. Lze se domýšlet, že u některých kameníků mohl přechod na tvrdší materiál zpočátku způsobovat drobné nesnáze (způsob těžby, specifické nástroje a jejich užití), které se asi záhy v praxi poddaly. Skutečný rozvoj zdejší žulové těžby nastal vzápětí, roku 1869, kdy se v souvislosti se stavbou železniční tratě těžby v srbínských a nově babických lomech ujala skupina kameníků z Dolního Města na Světelsku, kameníků, kteří již měli s těžbou žuly nepochybně větší zkušenosti.

pokračování příště

Otto Krutský

■ ■ ■ ■ ■ KAM NA VÝLET ■ ■ ■ ■ ■ ROK REPUBLIKY

Zajímavých akcí spojených s oslavami výročí 100 let od založení republiky bude v našem okolí opravdu hodně. V průběhu léta se určitě ještě vyrobí další, které budou směřovány k 28. říjnu 2018. Důležité je nezahltit se a nenechat se odradit větším množstvím zájemců u krátkodobých událostí. Jako výroční tipy na výlet proto raději volím dvě téměř celoroční akce.

Založeno 1918

Pro zájemce o historii vybírám výstavní projekt „Založeno 1918 aneb výstavy na Pražském hradě k 100. výročí vzniku ČSR“. Tři samostatné výstavy si můžete prohlédnout na jednu společnou vstupenku. Výstava „Labyrintem dějin českých zemí“ instalovaná v Císařské konírně vám až do 1. července 2018 představí unikátní archiválie a další předměty, které ilustrují zlomové okamžiky ve vývoji českého státu. Stěžejním exponátem je Vladislavovo privilegium z roku 1158, kterým udělil císař Friedrich Barbarossa Vladislavovi II. právo nosit zlatou čelenku (korunu). Je to nejstarší dochovaná listina dokládající existenci českého státu. Výstavní labyrint se trochu netradičně prochází od nejmladších událostí 21. století až k počátkům našeho státu.

Další výstavu „Doteky státnosti“ připravuje Vojenský historický ústav v Jízdně Pražského hradu. Součástí výstavy, která bude probíhat od 10. května do 31. října 2018, bude také klenotnice. V ní budou vystavena nejvyšší státní vyznamenání udělovaná za uplynulých sto let. Mezi významné exponáty bude patřit kolekce dekorací Řádu Bílého lva včetně nerealizovaných návrhů. Také budou vystaveny originály všech ústav Československé a České republiky.

Poslední výstava, která bude otevřena 28. června 2018 pod názvem „Stráž na Hradě pražském“, bude přístupná do 31. října 2018 v Tereziánském křídle Starého královského paláce. Zahájení v době konání XVI. všesokolského sletu je symbolické. Právě sokolové totiž vytvořili v říjnu 1918 první jednotku Hradní stráže.

1918
100
2018
SPOLEČNÉ STOLETÍ

NÁRODNÍ ZEMĚDĚLSKÉ MUZEUM DĚTEM

Také druhá aktivita bude zajímavá pro svou historii, ale nejen pro ni. Po celý rok mohou vaše ratolesti do hlavní budovy a dalších objektů Národního zemědělského muzea zdarma. Muzeum tak oslavuje kromě výročí republiky, také vlastní 100. výročí. V hlavní budově v Praze na Letné můžete navštívit expozici Zemědělství, Rybářství nebo Myslivosti. Do konce června 2018 si zde také můžete prohlédnout Šrobárovu sbírku obrazů. Děti si vyzkouší gastronomickou hernu a objeví zvláštnosti kuchyně našich babiček a prababiček. Určitě se malým i dospělým bude líbit terasa na střeše budovy s výhledem na celou Prahu. Vstupné pro děti a mládež do 18 let zdarma se týká také pro nás dobře dostupného traktorového Muzea zemědělské techniky v Čáslavi nebo zámku Kačina, který má několik tematických prohlídkových tras.

Kromě serveru Kudy z nudy, který zavedl kategorii 100. výročí vzniku ČSR (www.kudyznudy.cz) můžete také průběžně sledovat oficiální programy uveřejňované na stránce České centrály cestovního ruchu – CzechTourism (spolecnestoleti.cz).

Eva Uzlová

■ ■ ■ ■ ■ KVÍZ ■ ■ ■ ■ ■

V letošním roce uplyne 100 let od vzniku samostatného Československa, toto naše významné výročí oslavíme 28. října. I my jsme se rozhodli přispět svou trochou a připravili jsme pro Vás vědomostní kvíz. Kvízové otázky budou uveřejněny v každém čísle Louňovického zpravodaje v průběhu roku 2018. Ze správných odpovědí vždy vylosujeme výherce, který bude odměněn. Zároveň všechny správné odpovědi za celý rok budeme shromažďovat a následně z nich vylosujeme absolutního vítěze, který získá speciální cenu. Těšíme se na hojnou účast!

Kvízové otázky pro zpravodaj č. 1

- 1) Kterým politikům se říkalo „Muži 28. října“?
- 2) Které historické země (5) tvořily první Československou republiku?
- 3) Ke kterému okresu patřily Louňovice v roce 1918?

Své správné odpovědi zasílejte na e-mail: urad@lounovice.cz (do předmětu napište KVÍZ), nebo vhod'te v obálce s adresou a telefonním číslem do schránky OÚ. Uzávěrka je 30. 5. 2018.

Kostely v našem okolí

Z historie kostela v Mukařově (4.) Opět farním

Obnovení farnosti

Mukařovský kostel jsme v předchozí části sledovali od ztráty farní funkce po roce 1621, následně období filiálky kosteleckého a říčanského faráře i povýšení na lokálii s vlastním knězem roku 1786. Předposledního lokalistu, stárnoucího Vincence Brabce, dne 8. 3. 1854 nahradil **Josef JERIE**, předtím administrátor fary ve Vavřinci (KH). Následujícího roku rozhodnutím c. a k. místodržitelství ze dne 24. 5. 1855 byla mukařovská lokalie opět povýšena na farnost, Jerie dne 2. 7. v Praze skládal investorní přísahu. V srpnu 1855 byly upraveny příjmy faráře. Pozemkový majetek fary představovalo 38 jiter lesa (Horka u Žernovky, Srbín) a 38 jiter luk (u Srbína).

Farář na podzim 1856 započal s opravou farního obydlí, o kterém napsal, že „nebylo více podobné lidskému příbytku“. Byla vyměněna shnilá podlaha za dlažební a cihlovou, v čeledníku za novou prkennou, dále byla vyměněna všechna okna a dveře, přestavěna a opravena byla kamna, pořízeny nové schody do sklepa. Všechny opravy vyšly na 300 zl, následně vybílání financoval farář ze svého. Pozornost věnoval také kostelním věcem. Byl zakoupen slavnostní ornat, černý pluviál, alba, rocheta, 3 štolky a nové košilky pro ministranty. Pořízen byl nový baldachýn a oltářní ubrus.

Po třech letech Jerie zažádal o penzionování a od počátku června 1857 dlel na odpočinku v Praze. V mukařovském kostele krátce administroval černokostelecký kaplan František TITTL, než byl k fáře dne 9. 7. presentován nový farář, **Martin BEBER**. Martin Beber přišel do Mukařova z fary v Olešce dne 11. 8. 1857. Roku 1859 provedl celkovou opravu fary, která vyšla na 1152 zl. Po 16 letech nemocný

Nový kostel v Mukařově na pohlednici

farář Beber odešel do Prahy na odpočinek, dne 22. 12. 1873 se v Mukařově rozloučil s farníky a přivítal administrátora, mnichovického kaplana P. Václava SEDLÁČKA. Se Sedláčkem vstoupil na mukařovskou farnost agilní duch. Ihned po příchodu na farnost si povšiml chátrajícího hlavního oltáře. Po domech vybral od farníků 125 zl., za něž na jaře 1874 zakoupil sochu (patrně Panny Marie) a nechal opravit jak oltář (provedl mukařovský truhlář Ant. Tuček), tak i kazatelnu (srbínský Čejka). Oltář byl vysvěcen 28. 3. za velké účasti obyvatelstva. Administrátor dále zakoupil dvojici obrazů – Panny Marie a Srdce Pána Ježíše. Dilem přispěl i patronátní úřad pořízením krajkového přikryvadla na hlavní a voskováných pláten na oba oltáře (současně byly doplněny liturgické oděvy a pořízena nová kadidelnice), koberce k oltáři byly získány darem.

Svatba J. a M. Hencových, 1941, oddávajícím snad ještě farář Wagenknecht

Již za čtvrt roku, dne 8. 4. 1874, byl k fáře presentován farář **Josef PACNER**. Do Mukařova se přistěhoval 21. 4. ze Staré Boleslavi, kde byl kaplanem. Ještě v roce 1874 Pacner věnoval pozornost zanedbané farní zahrádce. K Vánocům namaloval obraz Narození Páně, farníci k němu pořídili rám. Roku 1877 byl v kostele vyzděn Boží hrob s postranními oltáři, olejem na prkně farář namaloval Tělo Páně. Za podpory patronátního úřadu byla nově pozlacena monstrance, pořízeny nové liturgické oděvy a zhotovena nová almara na paramenta. Toho roku počala jednání o výstavbě nové kostelní stavby. Churavý farář opustil farníky v lednu 1885, kdy odešel na penzi do Prahy. Následovalo tříleté období častých personálních změn. Do června 1885 administroval Václav UJKA, tehdy dorazil nově presentovaný farář **Vladimír POKORNÝ**. Souchotinami trpící farář ale již 29. 4. 1886 zemřel (pohřben byl na Olšanech) a farnosti se jako administrátor na dalších pět měsíců ujal říčanský kaplan Vendelín HONĚK. Dne 11. 9. 1886 se sice přistěhoval nově presentovaný farář **Václav MAREK**, ale ten se 13. 3. 1887 stal lochovickým děkanem a správou farnosti byl opět na pět měsíců pověřen administrátor, další říčanský kaplan František JELÍNEK. Večer 18. 8. 1887 za prudkého lijáku dorazil z Úžic, kde čtyři léta farářoval, do Mukařova, farnosti „se špatnou pověstí“ farář **Josef SLAVÍK**. Pověstí nelhaly. Do fary zatékalo, všude nepořádek, v kostele vrstva prachu, matriky zanedbány. Přední Slavíkovou starostí ovšem bylo

zjednáni novostavby kostela. Marně. Psal na arcibiskupskou konzistoř, c. a k. místodržitelství, s nepochopením se setkal i na patronátním úřadě. Vše se dalo do pohybu až 13. 5. 1888, kdy se po odpoledním požehnání zřítíl strop sakristie. Místní šeptanda později hovořila o tom, že snad Slavík onomu zřícení tak trochu napomohl. Dne 17. 5. se v kostele konala poslední mše svatá, ke starému kostelu dorazila stavební komise z hejtmantství a nechala kostel vyklidit, uzavřít a zbořit. Oltář byl provizorně zřízen v místnosti Janouškova hostince, kde byla původně školní třída.

V tento významný okamžik do děje vstupuje postava faráře Václava VLČKA. **Václav VLČEK** (1840-1896) se narodil 18. 9. 1840 v Merenicích u Klatov, absolvoval klatovské gymnázium a poté bohosloví v Praze, na kněze byl vysvěcen 31. 7. 1867, poté byl kaplanem v Tachlovicích a v letech 1872-88 spravoval farnost v Zamlkově. K převzetí mukařovské farnosti jej vybízel již farář Marek, s poměry byl tedy obeznámen a Slavíkovi nabídl směnu. Osobně byl směnu dojednat dne 1. 5., tedy dva týdny před zřícením stropu. Do Mukařova se vrátil již jako nový farář 20. 7. 1888. Mše zprvu sloužil v hostinci, z pozdějších plánů na postavení dřevěné kaple v lese sešlo a od roku 1890 se odbývaly v upravené farní stodole.

Mezitím se započalo s novostavbou. Předcházela jednání o stavební pozemek, který v polovině 18. století přešel na říčanskou farnost. Farář pátral v archivech, kauzu řešilo c. a k. místodržitelství i konzistoř, supliku v této věci roku 1889 sepsali i osadníci. Spor se neúspěšně táhl až do roku 1894. Pozemek na stavbu byl nakonec od říčanské fary odkoupen. Na stavbu samotnou přispěli osobně kníže Jan z Liechtensteina 6000 zl., osadníci vybrali 3600 zl. a farnost si z okolních kostelů vypůjčila dalších 16000 zl. V dubnu 1890 byla skryta ornice a do konce roku stálo i přes časté deště obvodové zdivo až pod střechu. Toho roku byla opět opravována i fara (za 1469 zl.) a po zbourání starého kostela byla vystavěna nová hřbitovní zeď s márnicí. Následující rok byla dostavěna věž, kostel zaklenut, zastřešen, pokryt břidlicí a stavbu také navštívil kníže Jan. Práce se poté přesunuly do interiéru. V první polovině roku 1893 byl zasazen dar knížete Jana, okenní vitráž Nanebevzetí P. Marie, osazují se oltáře, kazatelna a zpovědnice (práce sychrovského řezbáře Petra Buška), oltářní obraz maloval pražský malíř Josef Hermann.

Slavnost svěcení nového kostela se odehrála 17. 8. 1893. Obřad provedl světicí biskup Ferdinand Kalous za přítomnosti sedmnácti dalších kněží. Teprve po konsekraci byly dodány lavice pro věřící, zhotovené kosteleckým truhlářem Kašíkem, v prosinci byla instalována křížová cesta.

Farář Vlček se z nového kostela dlouho netěšil. Na jaře 1896 jej postihl zánět pobřišnice a dne 3. 5. skončil. Krátce administroval lošanský kaplan Jan BENEŠ, ale ještě v květnu se farářem stal **Jaroslav PAZDERKA**, kterého již 18. 2. 1897 střídá Jan Hermach. **Jan HERMACH** (1865-1913) se narodil 18. 10. 1865, působil jako kaplan v Karlově, Schönfeldu a od listopadu 1892 byl farářem v Michalovicích (MB). Na nové působiště dorazil 25. 2., na faru se spolu s ním stěhoval i jeho otec (+1902). Hermach se později výrazně angažoval ve veřejném dění, podporoval zřízení poštovní stanice v Mukařově, inicioval vznik žernovského hasičského sboru. Po svém příchodu zavedl májové pobožnosti ke cti Rodičky Páně, v červenci 1897 dobrodinec kostela, ředitel Johannea a později zakladatel Charity Jan Vlk, daroval kostelu menší oltář, umístěný proti postranním dveřím. Dne

19. 6. 1898 proběhla generální visitace za přítomnosti kardinála Františka Schönborna. Doprovázeli jej černokostelecký vikář Honěk (který zde kdysi administroval) spolu s faráři z Říčan, Kostelce a Hradešína. Biřmování přijalo 431 farníků, po návštěvě školy následoval společný oběd a odpoledne litanie v kostele. Na slavnost se farář důsledně připravoval, ministrantům pořídil modré suknice, kostelníkovi modrý plášť, koupeny byly pozlacené svícny, darem získáno oltářní antependium a nový koberec k oltáři. Na cestě ke kostelu byly vztýčeny tři slavobrány. V roce 1900 nechal Jan Vlk namalovat nad vchodem do kostela obraz Nanebevzetí P. Marie a roku 1903 byl založen Spolek sv. Bonifáce, mající 34 členů, současně existoval i Spolek klanění se svátosti oltářní (1908).

Farář Hermach byl po deseti letech svého mukařovského působení dne 27. 3. 1907 presentován na faru v Křečovicích, k jeho odchodu mělo ale dojít až po vizitaci 31. 5. a jako administrátor byl poté do Mukařova z Křečovic poslán Josef KROUZA. Farářem byl presentován 19. 8. 1907 **František KUBÍČEK**. Narodil se v Klášterci 9. 2. 1860, svěcení přijal 8. 7. 1883, poté kaplanoval ve Žluticích a Kralovicích, v letech 1889-95 byl farářem v Bělé, poté ve Velizi. Do Mukařova dorazil 5. 9. a nalezl zde neblahou situaci. Administrátor faru pronajal Pražákům, kostelní archiv byl složen na zemi, kostel zbědovaný, ornáty potrhány. Od června 1908 farář sloužil mše i v nově založené kapli v Charitě. Roku 1910 Jan Vlk pořídil další, pseudogotický oltář, zhotovený pražským řezbářem Bukem. Byl umístěn namísto kazatelny, která se posunula k 2. pilíři a byla na něj postavena socha P. Marie. Toho roku podnikl farář Kubíček pouť do Svaté země (ve skupině olomouckého biskupa Wienera). V roce 1911 byly opravovány varhany, následujícího roku byl před vstup do kostela umístěn dřevěný kříž s plechovým Kristem. Tato léta je farní kronika plná odkazů na stále skromnější účast na mších i procesích. Ohledně nechození do kostela jsou přitom konkrétně jmenováni kameníci. Přestaly se konat vánoční půlnoční, v roce 1909 se naposledy konal průvod k soše sv. Jana Nepomuckého u Vojkova, o rok později se naposledy konala májová pobožnost. Dne 13. 6. 1912 se konala další slavnostní vizitace. Přijel arcibiskup Lev Skrbenský, tentokrát bez větší pompy. V roce 1915 v Mukařově zemřel Jan Vlk, významný donátor, jehož se týkaly farářovy poznámky v kronice „šatí náš zadlužený kostel“ či „Vlk jej krásil“. Na hřbitově jej 19. 4. pohřbíval kanovník Ant. Podlaha. V listopadu 1916 byly pro válečné potřeby rekvírovány zvony a zvonky z celé farnosti. V kostele poté zůstal jen největší a nejstarší zvon z roku 1573 a zvonilo se pouze k nedělní mši.

V červnu 1918 farář Kubíček zažádal o faru v Nehvizdech a 16. 10. do Mukařova přichází dosud konojedský a nyní mukařovský administrátor Josef NEŠVARA. V kronice uvádí, že „lid skoro do kostela nechodil“, za velké účasti se ale v již samostatné republice sloužila půlnoční mše a následující rok se opět konala i májová pobožnost. Dne 1. 5. 1919 byl k faře presentován farářem **Václavem BARTOŠ** (1857-1925). Pocházel z Buštěhradu, prošel akademickým gymnáziem v pražském Klementinu, poté bohoslovím a 15. 7. 1884 byl vysvěcen na kněze. Jistý čas působil jako kaplan, poté farář v Nových Hamrech a v letech 1907-19 v Milíkově u Chebu. Po vzniku republiky žádal o místo ve vnitrozemí, přidělena mu byla farnost mukařovská, kde se byl 7. 5. podívat a 29. 5. se přistěhoval. Počátkem 20. let se Bartoš musel potýkat s novou situací – někteří farníci se hlásili k novým církvím, kostel nenavštěvoval žádný z učitelů, chladl i zájem o výuku náboženství. Kostel byl zaplněn jen o velkých svátcích. Roku 1923 se musela opravit farní budova. Dne 1. května 1924 byl Bartoš raněn mrtvicí a špatně mluvil, vypomáhal mu dominikán Karel Grosman a od 1. 6. jako administrátor benešovský kaplan Václav ŠÁCHA. Za něj došlo za krásného slunečního dne 5. 5. 1925 ke generální vizitaci. Provedl ji arcibiskup František Kordač. Ten přijel automobilem z Kostelce n. Č. l., spolu s ním sekretář Dohalský, vikář Jan Konečný, děkan Hejhal i zástupce patronátního úřadu. Mši sloužil administrátor, arcibiskup vedl kázání, poté provedl zkoušku biřmovaných dětí (bylo jich 366). Odpoledne ještě navštívil charitní dům. Nový farář **Leopold RISSPLER**, předtím kaplan v Postupicích, nastoupil dne 2. 9. 1925, instalován byl ale až 30. 5. 1926. Mezitím – 13. 10. 1925 – byl při skonu svého předchůdce, faráře Bartoše. V létě 1926 konečně proběhla dlouho žádaná výměna kostelní střechy, břidlicovou krytinu přitom pokrývačský mistr Březina ze Zásruk vyměnil za eternit (celkem za 60000 Kč). Roku 1928 darovala chovankyně charitního ústavu sochu sv. Terezie z Lisieux. Roku 1931 byl firmou Perner opravován zvon (2900 Kč) a varhany, toho podzimu byl kostel vymalován a bylo zavedeno elektrické osvětlení. V létě 1937 byl Risspler jmenován hradešinským děkanem a zároveň administroval v Mukařově. K pomoci měl kaplana Pavlíčka. Pro posílení byl jako mukařovský administrátor povolán bývalý farář v Praze-Zlíchově, tehdy již na odpočinku v Berouně, **Rudolf WAGENKNECHT**. Do Mukařova dorazil 1. 2. 1938, jako administrátor zde ovšem oficiálně působil teprve od 1. 5. a od 1. 10. 1938 se stal řádným mukařovským farářem. Wagenknecht se pustil do opravy farní budovy, péči ale věnoval i kostelu, kostelnímu vybavení a úpravám hřbitova. Dne 7. 9. 1939 farář utrpěl zranění hlavy při havárii autobusu u Strašnic. Farnost ale svému následovníkovi předával až po půldruhém roce, 9. 4. 1941, a v Mukařově jako penzista setrval až do roku 1942. Následovníkem byl mladý kněz **Josef ŠŮRA** (*1911), rodem ze Stránky u Brandýsa, před příchodem administrátor v Oseku u Rokycan. Na uprázdněné místo faráře byl v říjnu 1942 a v lednu 1943 vyhlášen konkurz, nikdo se ale nehlásil. Žádost si tedy podal mladý administrátor a 1. 6. 1943 byl do úřadu investován. Rokem 1947 končí farní kronika. Končím i já své vyprávění a odkládám zatím další příběhy mukařovského svatostánku ad acta. Ostatně osobností faráře Šůry jako by se minulost propojovala i s živými pamětníky. Z organizačního ohledu lze ještě konstatovat, že mukařovský kostel je od roku 2009 opět filiálkou kostela říčanského.

Otto Krutský

■ ■ ■ ZAJÍMAVOSTI ■ ■ ■

Kdo hledá pomoc, najde ji

Toto úsloví ale ne vždy platí. Pokud se nám do života nachomýtnou těžké chvíle, potýkáme se se zdravím svým nebo někoho blízkého, přijdeme o práci, děti jsou nemocné a k tomu všemu ztratíme peněženku, můžeme mít pocit, že je vše na nic, a nemáme ani sílu pátrat po nějaké pomoci. V takové chvíli se pomoc obtížně hledá, člověk si zoufá a nevidí nikoho, kdo by podal pomocnou ruku. Proto je dobré v životních situacích, kdy je nám fajn, alespoň zaregistrovat, že existuje organizace, na kterou se v těžkých chvílích můžeme obrátit nebo kam můžeme poslat někoho blízkého, kdo právě těžké chvíle prožívá. Obecně platí pravidlo, že člověk nemá v takových chvílích zůstat sám.

Tak jako víme, kam volat v případě autonehody, je dobré registrovat, že v našem okolí je služba, která se nám bude věnovat, když se všechno kolem bortí a nevíme kudy kam. **Krizová pomoc** je bezplatná a anonymní, pro občany Louňovic je nejbližší v **Modrých dveřích v Říčanech, ul. Tyrše a Fügnera 105**. Je dobré si předem zavolat na telefonní číslo **725515905**. Budou se vám věnovat vyškolení krizoví intervenenti, kteří vám – pokud bude potřeba – zprostředkují i pomoc následnou, například psychoterapeutickou. Psychoterapii nabízíme jak v našem říčanském centru, tak i v Kostelci nad Černými lesy. Ani v Kostelci péči nehradíte, máme nasmlouvané všechny zdravotní pojišťovny mimo OZP. Kromě psychoterapie zde realizujeme také psychodiagnostiku. Našimi pacienty jsou zde primárně děti, ale výjimkou nejsou ani dospělí či senioři, například po organickém poškození mozku – úrazu. Zde je nutné si předem zavolat a objednat se na telefon **702090603**.

Psychoterapii můžete pomoci sami sobě, pokud se dlouhodobě potýkáte se smutkem, nevidíte smysl svého života, ztrácíte někoho blízkého, jste osamoceni, nerozumíte si s lidmi kolem sebe, máte potíže ve vztazích apod. V případě dětí pracujeme nejen s nimi, ale rovněž s celou rodinou. Umíme pracovat i s párem, pokud jsou jejich potíže vztahového charakteru. Pro psychoterapii v Říčanech se obračete na ředitelku centra: **606600275**.

Nedílnou součástí činnosti Modrých dveří jsou sociální služby pro lidi s duševním onemocněním. Pomáhají pacientům zorientovat se v jejich nemoci, podporují také rodinu nemocného, učí, jak je možné vrátit se zpět do školy nebo do práce. S hledáním zaměstnání i pomáhají. Jezdíme také do „terénu“, tedy je-li nemocná osoba v situaci, kdy nemůže přijet za námi, přijíždíme my za ní. Tato služba je rovněž bezplatná. Víte-li o někom, kdo by mohl takovou službu potřebovat, kontaktujte ředitelku centra v Říčanech na čísle **606600275**.

Mnoho lidí z našeho regionu dojíždí za prací do Prahy, někdy je proto výhodnější některou službu čerpat tam. V pražském centru v Hostivaři máme rovněž bezplatnou anonymní **krizovou pomoc**, na níž se můžete obrátit přes telefon **725515934**.

Na závěr chci dodat, že není slabost se obrátit pro pomoc, ale je slabost nenalézt sílu si o pomoc říci. Podrobné informace, kontakty nebo možnosti pomoci naleznete na www.modredvere.cz. Pokud se nemůžete hned dovolat, znamená to, že právě probíhá terapie nebo školení, ale jakmile můžeme, voláme nazpět.

*Za tým Terapeutického centra Modré dveře
PhDr. Kateřina Siveková, ředitelka organizace*

Bez cibule to zkrátka nejde 😊

Cibule se řadí mezi základní přísady v kuchyni, ale znáte i její další využití? Je tu několik tipů a příkladů, jak může být cibule všestranným pomocníkem v domácnosti.

Cibule jako léčivka:

Cibule ničí bakterie a funguje jako přírodní antibiotikum. Můžeme ji použít jako dezinfekci nejen dutiny ústní, ale i nosních a dýchacích cest. Tím přispějeme k prevenci v období chřipkových onemocnění a také k posílení organismu obzvláště v zimě. Například šťáva z cibule pomáhá k rozpuštění močových kamenů a má močopudný účinek, který je vítaný při zánětu močových cest.

Budete-li šťávu inhalovat, zbaví vás účinně rýmy. Pokud ke šťávě přidáte ještě med nebo cukr, máte hned lék usnadňující odkašlávání, který vám pomůže i od nepříjemné bolesti v krku při nachlazení.

Při bodnutí hmyzem cibule funguje jako rychlá pomoc, jelikož zmírňuje otok a bolest. Stačí ji jen rozkrojit a přiložit na postižené místo.

Cibule dokáže snížit hladinu cukru v krvi a její dezinfekční účinky se využívají i při střevních obtížích.

Je však nutné zdůraznit fakt, že pokud budete cibuli skladovat rozkrojenou, stává se mírně toxickou. Zároveň není vhodné, aby

cibuli konzumovaly osoby, které mají otevřené žaludeční vředy. Cibule také může být pro některé alergenem.

Jako pomocník v domácnosti:

Cibule se dá použít i jako čistič. Můžete s ní vyčistit skvrny po žehlení nebo vyčistit rámy obrazu. Poradí si dokonce i s lakovanou obuví nebo kabelkou. Postup je jednoduchý: pokud danou věc potřete cibulí, pak už jen stačí doleštit suchým hadříkem a rázem tu máme naleštěnou proměnu ☺.

Máte-li doma přístroje se stopou rzi, snadno se jí zbavíte, když přístroj zapichnete do cibule a nějaký čas necháte působit.

V kuchyni:

Cibuli nejrychleji očistíme, když ji namočíme na 2-3 minuty do studené vody. Pach cibule z nože odstraníme tím, že nůž potřeme navlhčenou solí nebo plátkem syrové mrkve. Z pánve její aroma zmizí povařením octové vody. Pokud jste si dali pokrm s cibulí a je vám teď z dechu cítit, tak i zde je snadná pomoc. Cibulového oděru z úst se zbavíte vypitím sklenky mléka nebo požíváním zelené petrželky.

Na první pohled se cibule jeví jako tuctová zelenina, ale jak je vidět, na první pohled se nemá vždycky dát ☺

Tipů, triků a vychytávek s cibulí je mnoho. Ted' je na každém, co si vyzkouší ☺

Hana Svatošová

Jarní únava

Jak vyzrát na jarní únavu

Jarní únava je pro mnohé z nás postrachem. Každý rok si říkáme, že jí nepodlehne jako vánočnímu shonu a než se nadějeme, tak v tom zase lítáme jako každý rok.

Co to letos udělat jinak a tentokrát se nedat?

Jděte ven

Ne nadarmo se říká: „Kam nemůže slunce, tam musí lékař“. S nedostatkem sluníčka a přerážením hodin na letní čas je pro většinu z nás obdobím splínu. Když se k tomu přidá fakt, že během zimy býváme častěji nemocní, a tím nucení zůstat mezi čtyřmi stěnami, tak nám to na elánu moc nepřidá.

První, co můžeme v boji proti jarní únavě udělat, je chodit víc na čerstvý vzduch. Zdravotní procházka je lékem na tělo i duši. Běhání po obchodních centrech je sice taky procházka, ale jediný vítr, co ucítíte, je ten v peněžence, což vašemu zdravotnímu stavu moc neprospěje ☺.

V čem je taková obyčejná procházka prospěšná?

Chůzí podpoříte nejen kardiovaskulární systém, ale bude se vám i lépe trávit – co si budeme nalhávat, v zimě se přejídáme a na jaře máme depresi, že jsme přibrali. Procházka vám pomůže se zbavit jak přebytečných kil, tak chmurných myšlenek. Lidově řečeno si vyčistíte hlavu, pokud tedy nebudete zvedat pracovní hovor. Procházka pomáhá k lepšímu a kvalitnějšímu spánku, posiluje imunitu, čímž i usnadňuje boj proti případné viróze. Pokud se neradi potíte v posilovně, chůze je tím nejjednodušším a nejpřirozenějším cvičením. Pobyt na čerstvém vzduchu vás zbaví i únavy.

Sluníčko umí pohladit nejen na duši, ale na těle. Díky slunečnímu záření si naše tělo dokaře vytvořit vitamín D, který je pro náš

organismus nezbytný. V zimním období sluníčka moc nenachytáme a na našem těle to je znát. Vitamín D se významně podílí na tvorbě serotoninu, tzv. hormonu štěstí. Proto jsme v zimním období víc skleslí a tak nějak bez štěvy, než je tomu v létě, kdy máme vitamínu D dostatek.

Strava

Změna jídelníčku je nedílnou součástí boje s únavou. Stačí jen přejít z těžké stravy, kterou jsme konzumovali v zimě, na tu lehčí. Znamená to konzumovat více bílého masa, převážně ryb. Pestrost vašemu jídelníčku hlavně dodá ovoce, zelenina a bylinky.

Kachna s knedlíky je sice neodolatelná, ale je to jídlo, co vás přišpendlí po obědě na gauč, a to je v rámci boje proti únavě kontraproduktivní.

Nepodceňte spánek

Snadno se to říká, ale jak ho docílit? Nabízím pár tipů jak na kvalitní spánek, protože i ten patří do boje proti únavě.

Spánek by se měl řídit určitou pravidelností. Snažte se chodit spát ve stejný čas. Těsně před spánkem není vhodné jíst a už vůbec ne těžká jídla. Pokud si dáte teplou sprchu, usnadníte usnutí. Nepodceňte teplotu v místnosti. Ideálem je 18 až 22 °C. Omezte rušící elementy v podobě televize či mobilního telefonu. Pokud si myslíte, že alkohol vám pomůže se dostat do říše snů rychleji, je to mýtus. Taktéž kofein není vhodný, pokud chcete jít spát. Zaručeně lidé usínají, unaví-li se třeba při sportu. Nesmíte se však během fyzické aktivity zranit, to se pak spí špatně.

S jarem se vše pomalu probouzí a my bychom se měli probouzet

Hana Svatošová

Jaro na čističce odpadních vod

Sázení lip v roce 1946

• • •
Redakce: šéfredaktorka Marie Boudová, Pavel Čadil, Roman Čížek, Božena Homolková, Dana Kodejšová, Otto Krutský, Elena Nimčová, Josef Řehák, Kateřina Řeháková, Eva Uzlová. Grafická úprava: TRIA v.o.s.

Vydavatel: Obecní úřad Louňovice. Registrace: MK ČR-E 17311